

Discours als wapen?

Zuid-Afrika's genocidezaak tegen Israël in het
Amerikaanse *Regime of Truth*

KATO PION

20236038

Masterproef
Master in de internationale betrekkingen en de diplomatie

Promotor
Prof. dr. Koen Verhoest

INHOUDSTAFEL

Abstract.....	5
Dankwoord	6
Lijst van gebruikte afkortingen	7
1 Inleiding.....	8
1.1 Context en probleemstelling.....	8
1.2 Onderzoeksvraag	10
1.3 Conceptualisering	12
1.4 Methode	12
1.5 Beperkingen	13
2 Theoretisch en conceptueel kader	15
2.1 De bouwstenen van Foucault	15
2.1.1 Belangrijke concepten	15
2.1.1.1 Waarheid	15
2.1.1.2 Discours	16
2.1.1.3 Kennis	16
2.1.1.4 Macht.....	16
2.1.1.5 Regime of Truth	17
2.1.1.6 Parrhesia.....	17
2.1.2 Overzicht.....	18
2.2 Theoretisch kader	18
2.2.1 <i>Strategic Litigation</i>	18
2.2.1.1 De rol van internationale rechtbanken.....	18
2.2.1.2 Het juridisch concept ‘strategic litigation’	19
2.2.1.3 Naming and shaming	20
2.2.1.4 De impact van rechtszaken op publieke opinie	21
2.3 Conceptualisering en operationalisering	22
2.4 Deelconclusie 2: het analytisch kader.....	23
3 Het Amerikaanse Regime of Truth	25
3.1 Inleiding	25
3.2 Israël en de Verenigde Staten	25
3.3 Synthese van bestaande literatuur omtrent het Amerikaanse RoT.....	27
3.3.1 Bestaande literatuur	27
3.3.1.1 Oriëntalisme en framing (Said)	27
3.3.1.2 Discursieve strategieën (Van Dijk; Almustafa)	27
3.3.1.3 Politieke discours en religieuze fundamenteën (Orhan)	28
3.3.1.4 Institutioneel discours (Houlette; Samudzi)	28
3.3.1.5 Samenvatting literatuur.....	28

3.3.2	Het Amerikaanse RoT	28
3.3.2.1	Het discours	28
3.3.2.2	De mechanismen	29
3.3.2.3	De bronnen	30
3.3.2.4	De waarheidsprekers	30
3.4	Deelconclusie 3	31
4	Zuid-Afrika's Strategic Litigation voor het Internationaal Gerechtshof.....	32
4.1	De Genocidezaak: Zuid-Afrika t. Israël	32
4.1.1	Het verloop van de genocidezaak.....	32
4.1.2	Wat betekent deze uitspraak?.....	33
4.2	Het discours van Zuid-Afrika	34
4.2.1	Het discours	34
4.2.2	De mechanismen	34
4.2.3	De bronnen	35
4.2.4	De waarheidsprekers	35
4.3	Het discours van Zuid-Afrika in de Amerikaanse media	36
4.3.1	Inleiding	36
4.3.2	Analyse	36
4.3.2.1	Methodologie	36
4.3.2.2	Resultaten.....	37
4.3.2.2.1	New York Times.....	37
4.3.2.2.2	Wall Street Journal	38
4.3.3	Samenvatting media analyse	39
4.4	Deelconclusie 4	39
5	Het discours van de Verenigde Staten in de VN Veiligheidsraad	39
5.1	Inleiding	40
5.2	Methodologie	41
5.2.1	Bronnen	41
5.2.2	Uitvoering van de analyse.....	41
5.3	Analyse.....	43
5.3.1	Humanitaire situatie	43
5.3.2	Veiligheid	45
5.3.3	Gijzelaars	45
5.3.4	Toekomst	46
5.3.5	<i>Cease-fire</i>	46
5.3.6	Internationale politieke dynamiek.....	47
5.3.7	De West Bank	49
5.3.8	Antisemitisme	49
5.4	Deelconclusie 5	50

6	Conclusie	51
7	Bibliografie	53
8	Bijlagen	66
8.1	Tabel 1: Operationalisering RoT-kader	66
8.1	Tabel 2: Belangrijke evoluties tijdens de procedure	68
8.1	Tabel 3: Selectie media artikelen	68
8.2	Tabel 4: Selectie speeches	71
8.3	Tabel 5: Overzicht codes	74

ABSTRACT

This master's thesis examines the genocide case South Africa v Israel at the International Court of Justice in response to the escalation of the Israel-Hamas conflict on 7 October 2023. It seeks to answer how South Africa's discourse in the genocide case affects US diplomatic support for Israel. This is explored by examining how South Africa's discourse positions itself within US society - the US *Regime of Truth* (RoT) – and by analyzing how this is translated into the discourse in the United Nations Security Council (UNSC). Discourse is not merely 'language', it is a broad social and cultural practice shaping our existence. It is both a weapon in the discursive struggle or game of truth within any society, and the product of this struggle. South Africa's discourse challenges dominant narratives in the US RoT by introducing alternative truths. When these circulate and disrupt dominant discourses, they can shift US discourse in the UNSC. This thesis contends that US diplomatic support for Israel (in the form of discourse) in the UNSC has declined since the genocide case began. Israel is no longer portrayed only as a victim and ally in US society, as a result of the portrayal of South African discourse in the media. This discursive intervention introduced alternative truths that highlight Israel's role in the conflict in a more critical light. The more critical stance of the US towards Israel in the UNSC is considered a consequence of the game of truth within US society. The study illustrates that strategic litigation, as deployed by South Africa, can wield not only legal but also discursive impact on third states. The International Court serves as a platform to disseminate alternative truths and influence dominant power relations. This can be particularly interesting when usual diplomatic avenues, such as interventions based on UNSC resolutions, are blocked. This thesis attempts to demonstrate that injustice should not simply be endured and dominant discourses are not immutable: they can shift as soon as one person is brave enough to stand up, name the wrongdoing and tell a new story.

Key words: strategic litigation, Foucault, discourse, critical discourse analysis, Israel, the United States of America, 7 October, Regime of Truth, Hamas, International Court of Justice, United Nations Security Council, diplomatic support, framing

DANKWOORD

Het schrijven van deze masterproef was een uitdagend maar verrijkend proces. Dit werk zou niet mogelijk zijn geweest zonder de steun en inspiratie van velen, die ik graag wil bedanken. Allereerst wil ik mijn promotor, professor Verhoest, bedanken voor zijn uitstekende begeleiding, waardevolle feedback en de ruimte om een onderwerp te onderzoeken dat mij zo nauw aan het hart ligt. Ik ben erg dankbaar dat ik mijn passie voor internationaal recht ook binnen dit vakgebied heb kunnen verkennen. Ook wil ik professor Ludo Abicht, professor Christian Walter en Johan Heymans, die het afgelopen jaar mijn pad kruisten, bedanken. Hun inzichten hebben mij één voor één geholpen bij het leggen van mijn puzzel.

Natuurlijk wil ik ook mijn ouders, Hanne en Arthur bedanken voor hun onvoorwaardelijke steun, vertrouwen en zorg. Mama en papa, bedankt voor alle kansen om mijn dromen na te streven. Hanne, bedankt om er altijd voor mij te zijn: voor wijze raad, een goed gesprek, een wandeling of een spontane danspauze. Arthur, bedankt om mij op alle mogelijke manieren te steunen én bedankt dat ik bij jou altijd mijn ó zo interessant verhaal kwijt kon, ook wanneer iedereen het onderwerp van mijn masterproef al lang beu gehoord was. In het bijzonder wil ik ook mijn oma en opa bedanken. Wanneer ik het even niet meer zie zitten, denk ik aan jullie. Nu opa, mijn grootste supporter, er niet meer bij is, weet ik dat oma trots is voor twee. Tot slot wil ik mijn vrienden bedanken voor hun geduld, aanmoediging en de nodige afleiding tijdens dit proces.

Het afronden van deze masterproef was een gezamenlijke prestatie en ik ben jullie daar allemaal enorm dankbaar voor!!

LIJST VAN GEBRUIKTE AFKORTINGEN

AFKORTING	BETEKENIS
FDA	Foucaultiaanse Discours Analyse
IDF	Israëlish defensieleger
IGH	Internationaal Gerechtshof (of Internationaal Hof van Justitie)
Ngo	Niet-gouvernementele organisatie
NYT	<i>New York Times</i>
RoT	<i>Regime of Truth</i>
RoT-kader	Analytisch <i>Regime of Truth</i> kader
UNSC	Verenigde Naties Veiligheidsraad
VN	Verenigde Naties
VS	Verenigde Staten van Amerika
WSJ	<i>Wall Street Journal</i>

1 INLEIDING

De recente escalatie van het Israël-Hamas conflict en de daaropvolgende militaire operatie van Israël in Gaza leidden tot een juridische confrontatie bij het Internationaal Gerechtshof (Hierna: IGH) (IGH, 2023). Deze genocide rechtszaak *Zuid-Afrika t. Israël* (Hierna: de genocidezaak) roept vragen op over de rol van internationaal recht in een wereld waar machtspolitiek lijkt te domineren. Dit onderzoek verkent hoe de weergave van het discours van Zuid-Afrika in het Amerikaanse *Regime of Truth* (Hierna: RoT) percepties beïnvloedt. Door middel van een Foucaultiaans discours onderzoek wordt geanalyseerd hoe dit juridisch discours kan bijdragen aan een herinterpretatie van Israëls rol in het conflict. Het onderzoek situeert zich op de breuklijn tussen internationaal recht, internationale politiek en sociologie en probeert op die manier bij te dragen aan een beter begrip van de discursieve impact van internationale rechtszaken op maatschappelijke percepties en beleid.

1.1 Context en probleemstelling

Op 7 oktober 2023 vond een gecoördineerde verrassingsaanval door Hamas plaats in Israël. Tijdens de zogenaamde ‘Operatie Al-Aqsa-storm’ werden meer dan 5000 raketten afgevuurd en aanslagen gepleegd op Israëlische militaire bases, woonbuurten en muziekfestivals (Europees Parlement, 2024). Hierbij kwamen minstens 1400 mensen om het leven, waaronder burgers, kinderen en bejaarden, en werden minstens 200 mensen gegijzeld (Human Rights Watch [HRW], 2023). Diezelfde dag kondigde Israël op basis van het recht op zelfverdediging de oorlog aan (Qandeel, 2023). Zware militaire vergeldingsaanvallen vinden tot op vandaag plaats in de belegerde Gazastrook (HRW, 2022; Barghouti, 2023).

Sinds het begin van het conflict zijn reeds meer dan 45000 Palestijnen in Gaza om het leven gekomen, waarvan een aanzienlijk deel vrouwen en kinderen. 11000 mensen werden aangegeven als vermist en 100000 Palestijnen zijn Gaza ontvlucht. De bevolking van Gaza is daarbij met 6 procent afgenomen (Angel & Sawafta, 2025). 7 oktober markeerde een nieuwe escalatie in het decennia oude conflict tussen Israël en de Palestijnen. Deze spanningen vinden hun oorsprong in de late 19^e eeuw, met de opkomst van het zionisme en de toename van Joodse immigratie naar Palestina (Joel Beinin & Lisa Hajjar, 2014). De oprichting van de staat Israël in 1948, gevolgd door de Arabisch-Israëlische oorlog en de Nakba¹, vormde het begin van een conflict zonder einde (Al Jazeera, 2017).

Deze bredere context werd echter beperkt in beeld gebracht in de Westerse media in de nasleep van 7 oktober (Almasri, 2024). De reactie van de internationale gemeenschap, als reproductie van het Israëlisch discours, weerspiegelde Israël als slachtoffer van een brutale, antisemitische terreuraanslag (Wastnidge & Mabon, 2023, p.2). Dit verhaal, gebouwd op diepgaande sentimenten gelinkt aan het verleden van de Joden in de Europese diaspora en de Holocaust, maakte dat heel wat staten luid en duidelijk Israëls recht op zelfverdediging verkondigden, terwijl het Palestijnse leed, ook van vóór 7

¹ De Nakba betekent ‘de ramp’ in het Arabisch. Deze term verwijst naar de massale gedwongen ontheemding en onteigening van ongeveer 750 000 Palestijnen door Israëlische troepen tijdens de Arabische-Israëlische oorlog van 1948 (Weintraub & Gibson, 2024, p.1).

oktober, in het debat vaak vergeten werd (Samudzi, 2024). De Westerse media zou je haast doen geloven dat de aanslag op 7 oktober de start van het conflict tussen Israël en de Palestijnen was.

Op 29 december 2023 klopte Zuid-Afrika aan bij het IGH om een rechtszaak tegen Israël aanhangig te maken op basis van het Genocideverdrag (Becker, 2024; IGH, 2023). Volgens Zuid-Afrika's vordering schendt Israël haar verplichtingen onder het Genocideverdrag, door na te laten genocidale handelingen in Gaza te voorkomen én zich schuldig te maken aan genocidale handelingen. De vordering wordt beschouwd als een poging om het eenzijdige discours te ontmantelen door de globale focus te verschuiven van sentimenten rond het Holocaust verleden en de existentiële dreiging ten aanzien van Israël, naar de onderdrukking van de Palestijnen, het vestigingskolonialisme en het apartheidsregime (Samudzi, 2024; Goldston, 2024).

Dergelijke verschuiving kan het 'Wij vs. Zij' discours tegengaan door de Palestijnen weer te geven als een volk dat al decennialang verdreven wordt en lijdt onder de Israëlische bezetting (Onyigbuo, 2024). Zo stelt Onyigbuo dat de genocidezaak een gedurfde maar nobele onderneming is omdat het Palestina eindelijk op de agenda van het internationaal debat plaatst (Onyigbuo, 2024, p.78).

In de rechtsleer wordt dit ook wel *strategic litigation* genoemd (Goldston, 2024). Een mogelijke redenering achter dergelijke *strategic litigation* gaat als volgt: wanneer een burger, aan de andere kant van de wereld, ook deze kant van het verhaal te horen krijgt, kan deze zijn interpretatie van de feiten bijsturen (Open Society Justice Initiative, 2018, p.35). De (perceptie van) legitimiteit van Israëls acties in Gaza wordt namelijk bepaald door de context waarbinnen het conflict geplaatst wordt. Gaat het om militaire acties die noodgedwongen moeten ondernomen worden omdat Israël anders volledig van de kaart wordt geveegd; omdat Hamas een tweede Holocaust beoogt? Of gaat het om militaire acties die onderdeel zijn van het decennia oude koloniseringsproces, waarbij de Palestijnen systematisch gediscrimineerd en onderdrukt worden in het apartheidsregime waartegen ze zich verzetten?

Geen enkele context kan de gewelddadige moordactie op 7 oktober goedpraten (Allison & Piliero, 2024). Een andere framing zal dus niet *goedpraten* maar wel *verduidelijken*, waardoor er ruimte ontstaat om Israëls acties op basis van gebruikelijke internationale standaarden te wegen. Het verhaal van Zuid-Afrika voor het IGH is een verhaal over de hypocrisie van iedereen – elk land, elke instantie, elk individu – die beide partijen met twee maten en twee gewichten wegen (Eghbariah, 2023). Het is bovendien een verhaal dat strategisch verteld wordt, bij het IGH als internationaal platform, om de nationale debatten omtrent de legaliteit van Israëls acties te beïnvloeden en een ander discours te doen binnensijpelen (Majid, 2024, p.201). Zo dient het IGH niet enkel als megafoon voor deze kant van het verhaal, maar ook als neutrale arbiter die het discours versterkt met bindende voorlopige maatregelen (Martínez Gálvez, 2024).

De duidelijke profilering van Israël als dader in het Zuid-Afrikaanse discours kan een impact hebben op de perceptie van Israëls rol in het conflict binnen Westerse bondgenootstaten. Het genocideverbod houdt altijd al de verplichting van elke staat in om genocide te voorkomen. Maar deze verplichting met betrekking tot Gaza wordt nu expliciet onder de aandacht gebracht. Dit kan, of zou juridisch gezien zelfs moeten, leiden tot meer voorzichtigheid in de samenwerking met Israël.

De potentiële impact van de genocidezaak op de houding van derde staten kan op verschillende manieren onderzocht worden. Hierbij is de positie van de VS erg interessant, omwille van de uitzonderlijke relatie tussen Israël en de VS. De vraag stelt zich hoe het verhaal van Zuid-Afrika zich binnen de Amerikaanse samenleving vertaalt en of het erin slaagt de percepties rond het Israël-Hamas conflict en de onvoorwaardelijke Amerikaanse steun aan Israël te beïnvloeden.

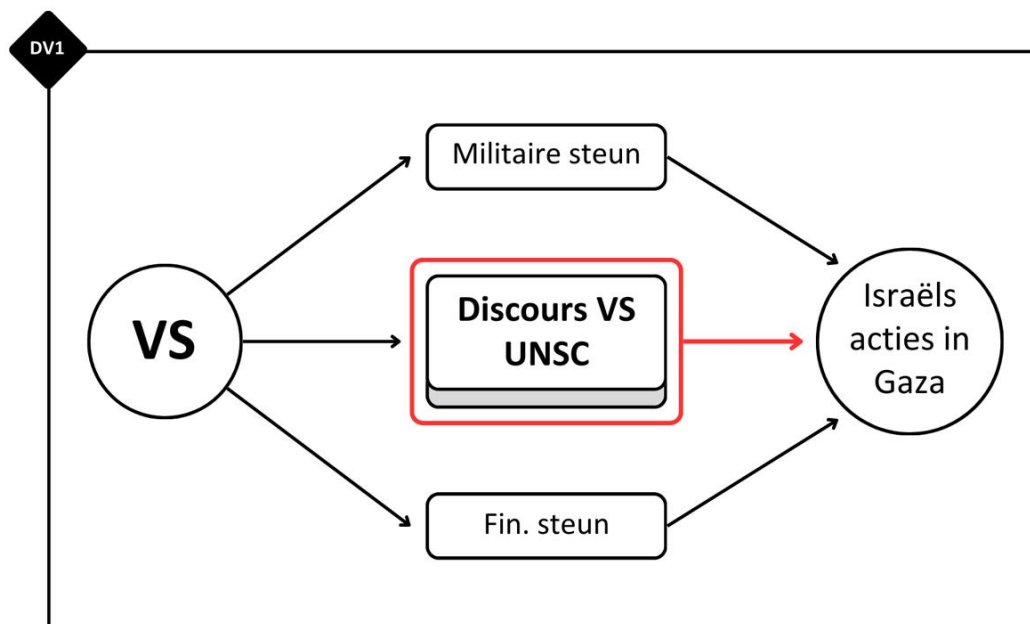
1.2 Onderzoeksvraag

Dit wordt onderzocht aan de hand van de volgende verklarende **onderzoeksvraag**:

Hoe beïnvloedt het discours van Zuid-Afrika in de genocidezaak Zuid-Afrika t. Israël de diplomatieke steun van de Verenigde Staten aan Israël?

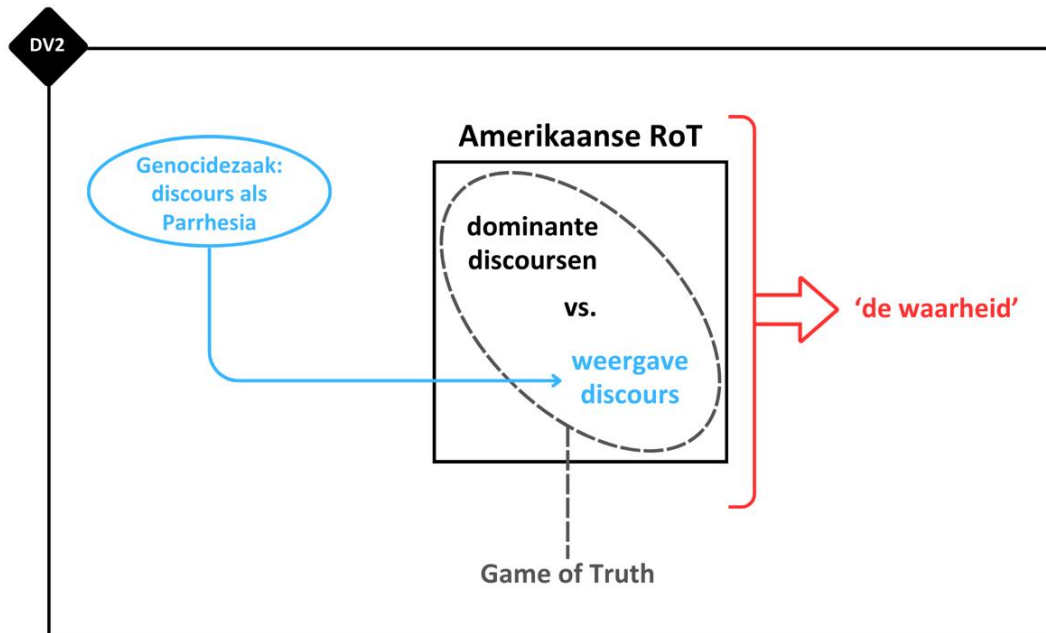
‘Het discours van Zuid-Afrika in de genocidezaak’ is de onafhankelijke variabele in deze onderzoeksvraag en ‘de diplomatieke steun van de VS aan Israël’ is de afhankelijke variabele. Deze onderzoeksvraag wordt vervolgens opgesplitst in **twee deelvragen**:

- 1) Neemt de diplomatieke steun (in de vorm van discours) van de Verenigde Staten aan Israël in de UNSC af, neemt ze toe of blijft ze gelijk over de periode van 7 oktober 2023 tot 31 augustus 2024?

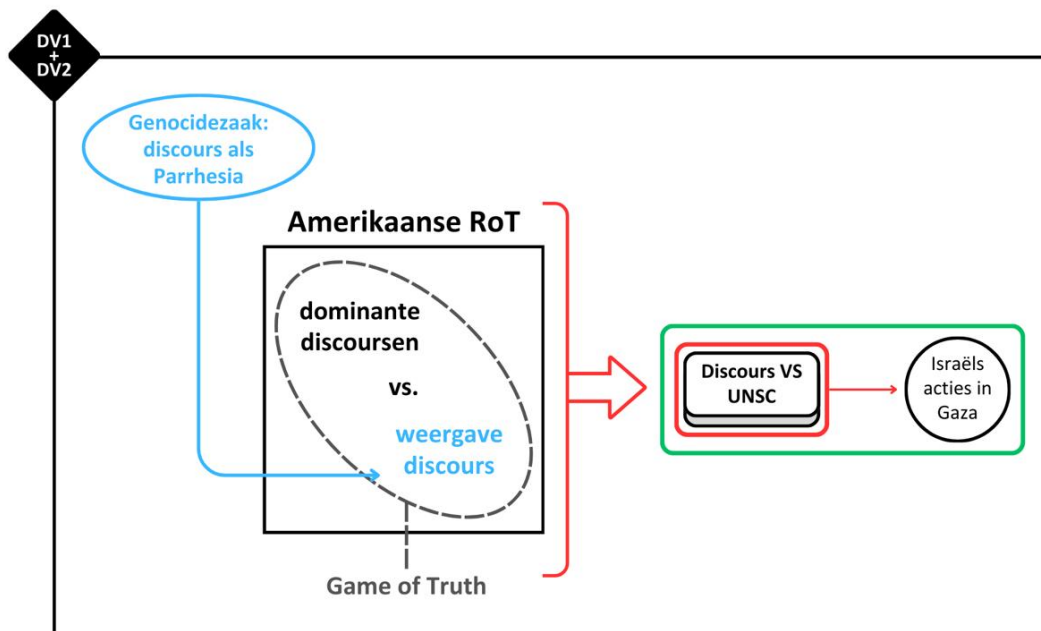
Figuur 1: Schematisch overzicht deelvraag 1 (discours in de UNSC = een vorm van diplomatieke steun)

- 2) Kan dit een gevolg zijn van de aanwezigheid van het Zuid-Afrikaans discours in het Amerikaanse *Regime of Truth*?

Figuur 2: Schematisch overzicht deelvraag 2 (discours = onderdeel van Regime of Truth)

Door beide deelvragen te beantwoorden, zal uiteindelijk een antwoord worden bekomen op de centrale onderzoeksvraag, zoals in het onderstaande schema verduidelijkt wordt. De volgorde van dit proces bepaalt ook de volgorde van de stappen binnen mijn onderzoek.

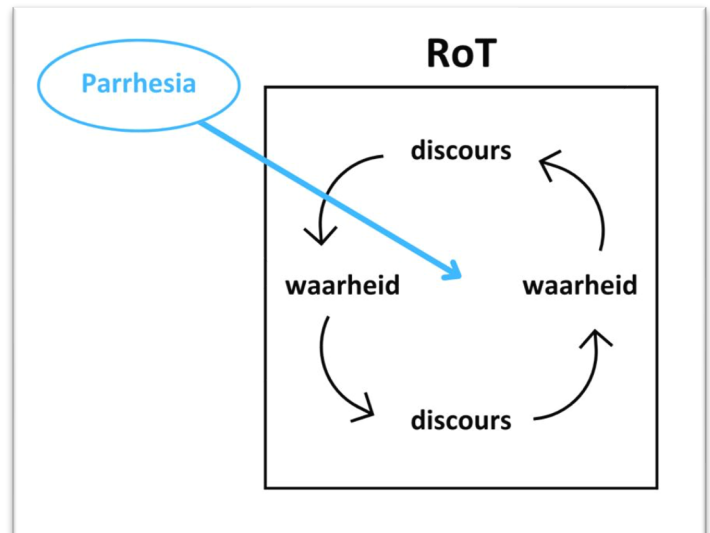
Figuur 3: Schematisch overzicht centrale onderzoeksvraag (discours = product van game of truth binnen Regime of Truth)

1.3 Conceptualisering

Een uitgebreide conceptualisering en operationalisering volgt in Deel 2, maar om de onderzoeksvragen te verduidelijken wordt hier al kort toegelicht wat 'discours' en 'diplomatieke steun' betekenen binnen deze masterproef.

Discours speelt een rol in het vorm geven of bevestigen van 'de werkelijkheid': het kan bepalen wat waar of niet waar is (Van Den Bergh, 2004, p.32). Zo kan dus (de weergave van) het discours van Zuid-Afrika in de Amerikaanse samenleving - of in het Amerikaanse *regime of truth* - de percepties omtrent Israël beïnvloeden.

Binnen de Amerikaanse samenleving speelt er zich namelijk een discursieve strijd af - een *game of truth* - waarbij de ultieme vraag is welke versie van de feiten als 'waarheid' wordt aanvaard. Het resultaat van deze strijd beïnvloedt wat men denkt, voelt en zegt; en dus zal het discours dat hier op zijn beurt uit voortvloeit herbevestigen wat waar is. Deze cirkel kan doorbroken worden wanneer andere versies van de werkelijkheid op een geloofwaardige wijze het RoT betreden. In die zin fungeert het discours van Zuid-Afrika als een versturende kracht of een *parrhesia*.

Tenslotte wordt het discours van de VS in de UNSC geïnterpreteerd als een resultaat van dit proces (een product van de *game of truth* in de Amerikaanse samenleving), maar ook als een herbevestiging van wat waar of niet waar is op het internationale toneel. Hier komt het concept 'macht' in beeld. Kort samengevat kan discours machtsrelaties ondersteunen of verstoren (Foucault, 1978, p.101). Een verandering in het discours van de VS, waarbij bijvoorbeeld steeds vaker op de dader rol van Israël wordt gefocust, kan de legitimiteit van Israëls zelfverdedigingscampagne bijgevolg ondermijnen. Dit verduidelijkt waarom discours geïnterpreteerd wordt als een specifieke vorm van diplomatieke steun.

1.4 Methode

Deze thesis vormt een Foucaultiaanse discours studie, ook wel een Foucaultiaanse discours analyse (FDA) genoemd. Dit kader verwijst niet zozeer naar de specifieke onderzoeksmethode, maar wel naar de houding van de onderzoeker bij het analyseren van discours (Schiffrin et al, 2003, p.352). Met andere woorden, FDA kan uitgevoerd worden aan de hand van (idealiter een combinatie van) verschillende methodologieën. Het biedt zowel een theoretisch als een methodologisch kader.

FDA stelt mij in staat om machtsrelaties te onderzoeken die bepalen hoe verschillende discoursen zich tegenover elkaar verhouden en hoe deze processen op hun beurt de werkelijkheid construeren (Khan & MacEachen, 2021, p.5). Wat niet expliciet onderzocht wordt is waarom en hoe pro-Israël discoursen

in de VS gecreëerd worden ter ondersteuning en versterking van bepaalde machtsrelaties. Wel bouw ik verder op deze reeds bestaande inzichten, door te onderzoeken welke rol het Zuid-Afrikaans discours in de genocidezaak hierin kan spelen. Het onderzoek richt zich hiervoor niet enkel op het discours van de VS binnen de UNSC (deelvraag 1), maar ook op de onderliggende processen die dit discours vorm geven (deelvraag 2).

De eerste deelvraag zal onderzocht worden aan de hand van een **longitudinale kritische discours analyse**. De speeches van de VS in de UNSC over Gaza worden over de tijdspanne van 7 oktober 2023 tot 31 augustus 2024 onderzocht en vergeleken. Deze afbakening vermijdt mogelijke retorische verschuivingen veroorzaakt door besprekingen van andere regionale actoren, zoals Iran, of de invloed van de Amerikaanse presidentscampagne.

De tweede deelvraag wordt beantwoord aan de hand van een analyse van de positie van het Zuid-Afrikaans discours binnen het Amerikaanse RoT.

De ‘spelregels’ van de *game of truth* zitten vervat in het RoT (Mills, 2003, p.74). Concreet zal eerst, aan de hand van een **literatuurstudie**, onderzocht worden hoe het RoT eruitziet in de VS en hoe dit bepaalt welke discourses over het Israël-Hamas conflict dominant zijn. Vervolgens wordt het discours van Zuid-Afrika in de genocidezaak onderzocht en wordt nagegaan of de *truth claims* van Zuid-Afrika in het Amerikaanse RoT als ‘waar’ kunnen worden gezien. Dit blijkt in grote mate afhankelijk te zijn van de weergave van het discours in de Amerikaanse media, waardoor een **media discours analyse** de meest aangewezen methode is.

Foucaults concepten bieden een belangrijk vertrekpunt voor dit onderzoek. Toch worden ze in de literatuur wel eens bekritiseerd vanwege hun abstract en complex karakter, waardoor Foucaults werk in eerste instantie minder geschikt lijkt te zijn voor empirisch onderzoek in sociale wetenschappen (Arribas-Ayllon & Walkerdine, 2008; Haugaard, 2022, p.1). Daarom is het noodzakelijk om de concepten te verfijnen en concreet te operationaliseren binnen een **analytisch kader**, zodat ze systematisch kunnen worden toegepast (Ahl, 2007, p.3). Dit gebeurt volgens de drie stappen die Helen Ahl in haar onderzoek onderscheidt, namelijk (1) het lezen van Foucault, (2) het vertalen van Foucaults concepten in een analytisch kader en (3) het uitvoeren van de analyse (Ahl, 2007). Door daarnaast ook aanvullende juridische en politieke/IR theorieën te integreren in dit analytisch kader, kan de dynamiek tussen macht en discours op een gestructureerde en systematische manier bestudeerd worden (Mortelmans, 2020, p.25).

1.5 Beperkingen

Het brede onderwerp van deze masterproef, namelijk de impact van de genocidezaak op de steun van derde staten aan Israël, wordt bewust afgebakend omwille van praktische overwegingen. Zo wordt enkel discursieve diplomatieke steun in de UNSC onderzocht. Daarnaast wordt de focus gelegd op één bondgenoot van Israël: de Verenigde Staten, als dominante en uitzonderlijke steunverlener. Dit maakt een diepgaande analyse mogelijk, maar beperkt de generaliseerbaarheid naar andere of bredere contexten.

Er wordt gebruik gemaakt van kwalitatieve onderzoeksmethoden, waardoor het onderzoek gevoelig is voor subjectieve interpretaties. Om de interne validiteit te versterken, worden alle keuzes en redeneringen expliciet en transparant weergegeven. Het gebruik van Foucaults theoretisch kader biedt een innovatieve en waardevolle benadering om de werking van discours binnen buitenlands beleid te analyseren. Anderzijds kunnen diverse interpretaties van Foucaults begrippen mogelijk leiden tot andere resultaten. Een opstelling van een analytisch kader dient de systematische en consistente aanpak binnen het onderzoek te waarborgen.

Er moet ook een kanttekening gemaakt worden betreffende Foucaults visie op causaliteit. In lijn met Foucaults filosofie wordt in dit onderzoek niet beoogd een directe exclusieve causale link bloot te leggen tussen de genocidezaak en het discours van de VS in de UNSC. Het doel is te demonstreren hoe de perceptie van de werkelijkheid in de VS deels gevormd wordt door het discours van Zuid-Afrika en hoe deze perceptie vervolgens discursief tot uiting kunnen komen binnen de UNSC. Discours is hierbij slechts één bepalende factor en dus niet de enige mogelijke verklaring voor een eventuele verandering in de houding van de VS.

Tenslotte gebied de Foucaultiaanse filosofie mij op te merken dat ook ik, als onderzoeker, niet los sta van de kennis en discourses die mij omringen. Hoewel er wordt gestreefd naar wetenschappelijke nauwkeurigheid en transparantie, erken ik dat 'mijn werkelijkheid' vorm geeft aan de opbouw, uitwerking en interpretatie van dit onderzoek. Deze masterproef belicht dus slechts één perspectief binnen de discursieve strijd die de waarheid voortdurend herschikt (Oliver, 2010, p.132).

2 THEORETISCH EN CONCEPTUEEL KADER

In dit deel worden Foucaults concepten toegelicht als ‘bouwstenen’ van het onderzoek. Deze worden vervolgens verder geoperationaliseerd aan de hand van aanvullende theoretische inzichten inzake de impact van rechtszaken op de houding van derde staten. Nadat deze theoretische kaders zijn toegelicht, worden belangrijke begrippen geconceptualiseerd en geoperationaliseerd. Tenslotte wordt dit alles in een analytisch kader gegoten, dat de leidraad zal vormen voor het onderzoek.

2.1 De bouwstenen van Foucault

Michel Foucault beschrijft discours als een systeem dat bepaalt welke uitspraken mogelijk zijn en onder welke voorwaarden zij als waar of passend worden beschouwd (Mills, 2003, p.66). Deze benadering biedt een kritische invalshoek voor het analyseren van de productie van kennis en waarheid, de belangen die daarbij worden gediend, en de mogelijkheden voor alternatieve interpretaties. In dit onderzoek dient Foucaults perspectief als basis om te begrijpen hoe het discours van Zuid-Afrika in de genocidezaak wordt geconstrueerd en geïnterpreteerd in de Amerikaanse samenleving. Het biedt een theoretisch en methodologisch kader om te analyseren hoe bepaalde discourses dominant worden, welke belangen zij dienen, en hoe zij strategisch worden ingezet om publieke opinie en beleidsvorming te beïnvloeden (Mills, 2003, p.65).

Volgens Foucault bestaat elke samenleving uit een RoT: een sociale, politieke en institutionele gevestigde visie op wat waarheid is (Foucault, 1982; Mills, 2003, p.74). Het is een systeem of kader waarbinnen het ene discours gezien wordt als waarheid, terwijl andere worden gemarginaliseerd of verworpen. Binnen dit systeem staat de interactie tussen drie kernbegrippen, centraal: discours, kennis en macht. Deze begrippen worden anders gedefinieerd in uiteenlopende onderzoeksvelden door verschillende auteurs en dus is een overzicht van Foucaults visie op deze concepten noodzakelijk (Wodak, 2002). Ook de betekenis van ‘waarheid’, ‘*regime of truth*’ en ‘Parrhesia’ worden hieronder toegelicht.

2.1.1 Belangrijke concepten

2.1.1.1 Waarheid

De manier waarop de term ‘waarheid’ in deze masterproef wordt gebruikt verschilt sterk van de betekenis die doorgaans aan deze term wordt toegekend. Waarheid interpreteerde Foucault, in ‘De orde van het spreken’ (Foucault, 1970), namelijk als de praktijk van de waar-vals splitsing (Karskens, 2012, p.43). Met de term waarheid verwijst hij dus naar wat anderen doorgaans ‘de zoektocht naar waarheid’ of ‘de wil tot weten’ zouden noemen. Critici bestempelen hem wel eens als een waarheid-relativist. Dit is onterecht, zo stelt hij zelf, aangezien hij het bestaan van waarheid niet ontkent, maar wel probeert aan te tonen dat waarheid geen vaststaand gegeven is (Karskens, 2012, p.45).

Foucault stelt dat waarheid - de opdeling tussen waar en vals - een maatschappelijk regelsysteem is. Zo interpreteert hij waarheid allereerst als een 'orde opleggende of bevestigende praktijk' (Karskens, 2012, p.45). Maar aan de andere kant van de medaille zit ook de versie van waarheid die ontregelend werkt, namelijk tegenstand en verzet (Karskens, 2012, p.45). Wanneer Foucault in een interview verwees naar zijn vertoog als 'instrumenteel, zoals een leger of een wapen, een kruitzak of molotovcocktail' (Karskens, 2012, p.46), bedoelde hij dus dat 'waarheidspreken' niet altijd gaat om het uitspreken van proposities die vaststaande patronen bevestigen. Waarheidspreken is een gebeurtenis in een vertoogpraktijk, een schittering van de waarheid, een riskante gebeurtenis zonder voorafgaande zekerheid omtrent de gevolgen van deze daad.

2.1.1.2 Discours

Discours kan geïnterpreteerd worden als een gesproken of geschreven linguïstieke uiting. Maar Foucault stelt dat discours meer is dan enkel dat: het is tegelijk ook een sociale en culturele praktijk die vorm geeft aan maatschappelijke percepties (Bhattarai, 2020, p.1429). Discours omvat zowel alle uitspraken, de regels waarmee deze worden gevormd, als de processen waarmee bepaalde uitspraken worden verspreid en andere worden uitgesloten.

Door zijn nadruk op regulering en uitsluiting demonstreert Foucault hoe discours dus niet alleen taalgebruik beïnvloedt, maar ook de manier waarop kennis wordt gecreëerd en verspreid (Mills, 2003, p.54). In die zin fungeert discours als middel om macht uit te oefenen én bovendien als resultaat van deze machtsverhoudingen. Door discours zo te conceptualiseren, kan een analyse van discours dus inzichten bieden inzake de discursieve manier waarop macht wordt uitgeoefend.

2.1.1.3 Kennis

Kennis is geen neutrale weerspiegeling van de werkelijkheid, maar een product van discursieve praktijken en machtsrelaties. Iemand vormt zijn of haar denken en voelen binnen de discursieve omgeving, waardoor kennis het dynamisch product is van de verschillende dominante discourses binnen de verschillende contexten waarin iemand zich bevindt (Mills, 2003, p.69). Zo kunnen persoonlijke ervaringen, nieuwsartikelen, het verhaal van de buurman of een geschiedenisfilm kennis bepalen.

2.1.1.4 Macht

Dit proces is onlosmakelijk verbonden met machtsrelaties (Mills, 2003). Macht stelt namelijk bepaalde individuen, groepen of instituties in staat om discourses te controleren en verder te verspreiden. Die discourses ondersteunen op hun beurt de bestaande machtsrelaties. De kennis die zo wordt geproduceerd kan vervolgens leiden tot concrete gedachten, gevoelens en handelingen - van beleidskeuzes tot alledaagse zaken - die onze werkelijkheid vorm geven en verder legitimeren (Mills, 2003, p.69-70).

2.1.1.5 Regime of Truth

Uit de voorgaande bespreking wordt duidelijk dat waarheid voor Foucault een maatschappelijke praktijk is, doordrongen van machtspraktijken. Doorheen zijn werken benadrukt Foucault consequent dat waarheid slaat op een praktijk volgens 'bestaande regels'. Deze praktijk wordt dus voltrokken volgens patronen, regels en procedures, aan de hand van handelingen, gedragingen en interacties (Karskens, 2012, p.48). Het zijn deze regels, patronen en procedures die samen een RoT worden genoemd.

Het RoT bestaat uit de types discours die aanvaard worden, de mechanismen en criteria die iemand in staat stellen een onderscheid te maken tussen juiste en foute uitspraken (en de middelen waarmee deze gesanctioneerd worden), de technieken en procedures die bepalend zijn voor wat waarheid is en de status van zij die beschouwd worden als waarheidsprekers (Faubion, 2001, p.131; Weir, 2008, p.386).

Zoals de interactie tussen macht, kennis en discours verduidelijkt, is alle kennis een resultaat van de *game of truth* in deze systemen, waarbinnen macht kennis produceert en kennis macht herbevestigt. Foucault richtte zich voornamelijk op de vraag hoe machtsrelaties van ongelijkheid of onderdrukking gevormd en behouden worden aan de hand van diverse, subtiële sociale praktijken (McNay, 1994, p.2). Hij gebruikte de term *game of truth* om te benadrukken dat er niet één werkelijkheid is, maar dat deze geconstrueerd en behouden wordt door verschillende discoursen, machtsrelaties en institutionele praktijken (Sam, 2019). De werking van dit proces is cruciaal om te begrijpen hoe het Westers discours de perceptie van Israël als 'het enige slachtoffer' in stand houdt en bijgevolg een legitimatie biedt voor Israëls acties.

2.1.1.6 Parrhesia

Parrhesia verwijst naar de situatie wanneer een actor gelooft dat de algemeen aanvaarde 'waarheid' niet compleet is, verstoord werd of ronduit fout is, en dit publiekelijk aanklaagt. Zo herdefinieert of destabiliseert Parrhesia bestaande en aanvaarde normen, net zoals de vordering van Zuid-Afrika potentieel kan doen. Foucault vat het als volgt samen:

"In parrhesia, the speaker uses [his] freedom and chooses frankness instead of persuasion, truth instead of falsehood or silence, the risk of death instead of life and security, criticism instead of flattery, the moral duty instead of self-interest and moral apathy."

(Foucault, 2001, p.19)

De genocidezaak kan internationale en nationale debatten omtrent de legaliteit van Israëls acties doordringen. Op die manier wordt een discursieve ruimte gecreëerd voor de media, politici en andere maatschappelijk actoren waarin meer kritische dialogen worden gevoerd (Onyigbuo, 2024, p.84). Parrhesische handelingen moeten daarom niet persé een nieuwe 'absolute waarheid' creëren, maar zullen eerder een verstoring van de normale gang van zaken, het normale dialoog of de gebruikelijke visie op gang brengen, waardoor het dominante discours niet langer de enige mogelijke blik op de situatie is (Morais dos Santos Bruss, 2019).

2.1.2 Overzicht

Het kader van Foucault vormt de theoretische onderbouwing van dit onderzoek, aangezien het zich richt op de machtsdynamieken in de productie van 'waarheid' en de mechanismen die bepaalde discoursen dominant maken. Door de genocidezaak van Zuid-Afrika tegen Israël te analyseren binnen dit kader, wordt de zaak niet slechts gezien als een juridische procedure, maar als een strategische en discursieve interventie die machtsverhoudingen en kennisproductie beïnvloedt. De concepten discours, kennis, macht en Parrhesia worden gebruikt om te analyseren hoe de genocidezaak alternatieve perspectieven introduceert en het dominante discours uitdaagt.

2.2 Theoretisch kader

De inzichten van Foucault worden aangevuld met andere theorieën binnen het onderzoeksgebied van de impact van juridische procedures op de samenleving en beleid. *Strategic litigation*, het doelgericht gebruik van rechtszaken om structurele veranderingen te bewerkstelligen en publieke bewustwording te vergroten, biedt een praktisch perspectief dat Foucaults concepten aanvult (Ramsden & Gledhill, 2022).

Rechtszaken kennen niet enkel juridische gevolgen, maar genereren ook maatschappelijke gevolgen. Bestaande literatuur inzake *strategic litigation* erkent het belang van taal en identiteit, door te benadrukken hoe discours als vorm van '*naming and shaming*' kan fungeren, waarmee gevestigde visies op de werkelijkheid worden uitgedaagd (Holland & Mathieu, 2023; Pas, 2021; JeBberger & Steinl, 2022; Buckel et al., 2024).

2.2.1 Strategic Litigation

De naleving van uitspraken van het IGH blijkt vaak problematisch te zijn (Ryllat, 2013, p.45). Heel wat critici stellen bijgevolg het gezag van het IGH, en bij uitbreiding de relevantie van het internationaal recht, soms in vraag (International Law Blog, 2024). Traditioneel beoordeelden onderzoekers de effectiviteit en impact van internationale rechtbanken op basis van de naleving van uitspraken door betrokken partijen. Deze benadering ziet de bredere impact van rechtszaken over het hoofd. Zo kunnen ze bijvoorbeeld ook bijdragen aan het bevorderen van dialoog, het versterken van normatieve kaders en het beïnvloeden van publieke opinie. Recent onderzoek onderstreept deze indirecte gevolgen, zowel op het nationaal als het internationaal niveau (Navarro, 2024).

2.2.1.1 De rol van internationale rechtbanken

Aanvankelijk werden internationale rechtbanken gezien als reactieve en beperkte instanties (Alter, 2003, p.51). Realisten, zoals Morgenthau en Carr, stelden dat staten primair eigenbelang nastreven en internationaal recht hierbij slechts een marginale rol speelt (Navarro, 2024). Zo bleef *compliance* lang de dominante maatstaf voor de effectiviteit van internationale rechtbanken.

Moderne onderzoekers, zoals Shany (2012) en Ramsden (2023), wijzen op de beperkingen van deze compliance-gerichte blik. Zo beargumenteert Yuval Shany dat effectiviteit beoordeeld moet worden aan de hand van vooraf vastgestelde doelen, zoals het bevorderen van normatieve kaders en internationale rechtsvorming (Shany, 2012). Alter en Madsen (2017) introduceerden het concept van *'de facto authority'* om te benadrukken dat rechtbanken ook bredere juridische, sociale en politieke structuren beïnvloeden (Alter et al., 2017). Verder plaatst Dothan internationale rechtbanken binnen het kader van *'global governance'*. Volgens hem opereren rechtbanken binnen een systeem van *checks and balances*, waarin interactie tussen verschillende actoren via publieke *shaming* tot beleidsverandering kan leiden (Dothan, 2023).

Volgens Sikkink en Keck is maatschappelijke steun voor de onderliggende norm cruciaal voor de effectiviteit van deze rol van rechtbanken. Normen met een *jus cogens* - en *erga omnes* - karakter², zoals bij genocide en oorlogsmisdaden, vergroten de effectiviteit van publieke veroordeling. Democratische staten blijken gevoeliger te zijn voor deze invloed omwille van hun institutionele waarborgen (Navarro, 2024).

Internationale rechtbanken worden dus steeds meer erkend als invloedrijke actoren binnen het internationaal systeem. De literatuur benadrukt dat internationale rechtbanken kunnen fungeren als katalysatoren voor normatieve, politieke en maatschappelijke veranderingen.

2.2.1.2 Het juridisch concept 'strategic litigation'

Het juridisch concept *strategic litigation* sluit sterk aan bij deze modernere visie. *Strategic litigation* verwijst naar het strategisch inzetten van juridische procedures om niet alleen een concrete juridische uitkomst te bekomen in een specifieke zaak, maar om bredere maatschappelijke impact te genereren op wetten, beleid en sociale normen (Pas, 2021). Hoewel er geen consensus bestaat over een omvattende definitie, biedt het concept wel een kader voor deze juridische initiatieven die verder trachten te reiken dan de individuele belangen van de procespartijen (Open Society Justice Initiative, 2018).

Strategic litigation vindt zijn oorsprong in de VS, in de context van de *civil rights movement*. Een belangrijk precedent is de zaak *Brown v. Board of Education* in 1954, waarin de segregatie in openbare scholen ongrondwettelijk werd verklaard (Open Society Justice Initiative, 2018, p.18). Deze juridische strategie werd later ingezet in andere contexten, zoals de anti-apartheidsbeweging in Zuid-Afrika en de bescherming van mensenrechten in India (Ramsden & Gledhill, 2019, p.7; Open Society Justice Initiative, 2018, p.88; Buckel, et al., 2024). Tegenwoordig wordt *strategic litigation* ook onderzocht op internationaal niveau, bijvoorbeeld in zaken over klimaatverandering en mensenrechten (Buckel et al., 2024; Open Society Justice Initiative, 2018, p.16).

² *Jus cogens* verwijst naar dwingend internationaal recht: normen die zo fundamenteel zijn dat elke staat erdoor gebonden is, onafhankelijk van instemming in specifieke verdragen. *Erga omnes* verplichtingen zijn de verplichtingen die een staat heeft ten aanzien van de hele internationale gemeenschap (Wouters et al., 2019, p.37).

Het centrale kenmerk van *strategic litigation* is de focus op systemische verandering door maatschappelijke bewustwording te vergroten en beleidswijzigingen aan te moedigen (Burkhard, 2022, p.3). Een ander belangrijk kenmerk van *Strategic litigation* is het mobiliseren van publieke steun en media-aandacht. Het gebruik van persoonlijke verhalen en mediacampagnes helpt bijvoorbeeld bij het vergroten van bewustwording en het genereren van druk op beleidsmakers (Burkhard, 2022, p.22). Ondanks de voordelen kent *strategic litigation* ook beperkingen: juridische systemen zijn niet altijd toegankelijk voor kwetsbare groepen, en juridische procedures kunnen tijdrovend en duur zijn (Burkhard, 2022, p.24).

Ook voor het IGH vindt *strategic litigation* plaats, hoewel academisch onderzoek hierover relatief beperkt is. Voornamelijk Ramsdens werk is relevant, aangezien ook hij zich richt op recente procedures bij het IGH als voorbeelden van *strategic litigation* (Ramsden, 2022; Ramsden, 2023). Hij beschrijft hoe staten juridische procedures gebruiken om politieke geschillen te herdefiniëren, normatieve kaders te versterken, en internationale druk op te bouwen door reputatieschade te creëren voor tegenpartijen. Een centraal element hierbij is het gebruik van voorlopige maatregelen, die niet alleen snelle actie mogelijk maken maar ook het publieke debat en de legitimiteit van vorderingen beïnvloeden, zelfs zonder een definitieve uitspraak (Ramsden, 2022, p.443).

De besproken inzichten over *strategic litigation* zijn cruciaal voor dit onderzoek omdat ze demonstreren hoe internationale rechtbanken een forum kunnen bieden voor alternatieve discoursen om maatschappelijke veranderingen teweeg te brengen. Dit verduidelijkt hoe de genocidezaak tegen Israël strategisch wordt ingezet om publieke opinie en internationale betrekkingen te beïnvloeden.

2.2.1.3 [Naming and shaming](#)

Strategic litigation kan ook gelinkt worden aan een bekend begrip binnen het sociaal constructivisme, namelijk *naming and shaming* (Gallagher, 2021, p.4). Dit is een populaire strategie die internationale mensenrechtenschendingen en ernstige misdrijven, zoals genocide, onder de aandacht brengt. Door schendingen publiekelijk te benoemen en verantwoordelijke actoren aan te wijzen, wordt morele en politieke druk uitgeoefend om gedragsverandering te bekomen. Dit mechanisme wordt voornamelijk ingezet door Ngo's, de media en binnen internationale instellingen, zoals de VN (Zhou et al., 2023, p.452).

Er bestaat heel wat verdeeldheid over de effectiviteit van *naming and shaming* (Zhou et al., 2023, p.453). Eén aspect blijft relatief onderbelicht binnen deze discussies, namelijk de indirecte effecten van *naming and shaming* op derde staten die betrokken zijn bij een conflict of de beschuldigde staat indirect steunen. In dit onderzoek wordt verkend hoe een internationale rechtszaak, als juridische methode ter *naming and shaming*, niet alleen directe druk uitoefent op de aangeklaagde staat, maar ook invloed kan hebben op staten die financieel, materieel of diplomatieke steun verlenen.

Terwijl de traditionele literatuur doorgaans focust op gedragsverandering binnen de beschuldigde doelstaten, richt dit onderzoek zich op de dynamiek tussen deze vorm van *naming and shaming* en de bredere geopolitieke context. Hierbij wordt onderzocht of de genocidezaak staten indirect kan aansporen hun steun te herzien en wordt gepoogd deze lacune in de literatuur op te vullen.

2.2.1.4 De impact van rechtszaken op publieke opinie

Tenslotte bieden ook studies inzake de impact van (nationale) rechtszaken op de publieke opinie een interessante aanvulling. Publieke opinie wordt niet gevormd door de werkelijkheid, maar door de perceptie van de werkelijkheid.

Volgens Langford bepalen vier factoren zowel de richting als de intensiteit van attitudeveranderingen bij individuen en groepen naar aanleiding van internationale rechtszaken (Langford, 2018, p.7-8). **Ten eerste** spelen de structurele kenmerken van een rechtszaak een cruciale rol: zaken die *'salient, noticeable en immediate in effect'* zijn, hebben doorgaans een sterkere invloed op de publieke opinie. **Ten tweede** is ook de inhoud van de zaak bepalend voor de ontvankelijkheid van burgers; minder complexe zaken wekken doorgaans meer respons op. **Ten derde** zijn de kenmerken van de burgers zelf van belang: de mate waarin zij zich betrokken voelen bij de zaak, maar ook hun politieke, educatieve en demografische achtergrond, kan de impact van een rechtszaak vergroten of verkleinen. **Ten vierde** zijn er de bredere systemische factoren, zoals de manier waarop informatie over de rechtszaak wordt verspreid. Ruime media-aandacht of specifieke framing strategieën kunnen de invloed ervan verder beïnvloeden (Langford, 2018, p.7-8).

Vertrekkende vanuit Foucaults theoretische bouwstenen kan bij Langfords analyse opgemerkt worden dat voornamelijk de vierde voorwaarde belangrijk is. Het zijn namelijk deze bredere systemische factoren (4) die uiteindelijk de weergave van de werkelijkheid zullen bepalen en ervoor zorgen dat er aan de drie eerste voorwaarden wel of niet voldaan is.

De structurele kenmerken (1) en de inhoud van de rechtszaak (2) zijn volgens Foucault niet zozeer relevant, maar wel de perceptie van deze factoren. En ook de kenmerken van de burgers (3) worden uiteindelijk op zijn minst gedeeltelijk bepaald door het RoT waarin de burger zich bevindt. Daarom is het voornamelijk interessant om te onderzoeken of de weerspiegeling van de rechtszaak aan deze voorwaarden voldoet.

Stoutenborough onderzocht de impact van het Hoogerechtshof op de publieke opinie inzake homo-emanipatie. Dergelijk onderzoek naar de impact van nationale rechtszaken brengen ook interessante inzichten, des te meer omdat de literatuur over de impact van internationale rechtbanken op publieke opinie beperkt is. Hij stelt dat de positie van het hof de publieke opinie beïnvloedt doordat het doorgaans gepercipieerd wordt **als een belangrijk, gezagvol en betrouwbaar orgaan**. Dit wordt ook wel de *'legitimation hypothesis'* genoemd (Stoutenborough et al., 2006, p.420). Volgens deze redenering zijn de voorwaarden voor deze impact dat de juridische uitspraak bekend is bij de burger (1), dat de burger vertrouwen heeft in het hof (2) en dat de burger de discrepantie tussen diens persoonlijke voorkeuren en de uitspraak van het hof bereid is weg te werken door de eigen mening bij te sturen (3) (Stoutenborough et al., 2006, p.430).

Het onderzoek van Stoutenborough vult de reeks voorwaarden verder aan, door ook het belang van vertrouwen in de juridische instantie te benadrukken. Dit sluit aan bij Foucaults idee dat RoTs bepalen wie of wat bestempeld wordt als een waarheidspreker.

2.3 Conceptualisering en operationalisering

Deze theoretische onderbouwingen bieden inzicht in de manier waarop de positie van het discours van Zuid-Afrika binnen de Amerikaanse samenleving kan onderzocht worden. Om dit wetenschappelijk te onderzoeken wordt er gebruik gemaakt van de opdeling van de 4 essentiële elementen van een RoT.

Het RoT bestaat uit vier samenhangende, maar ook overlappende, onderdelen die bepalen welke informatie en interpretaties in een samenleving als waarheid worden geaccepteerd. Deze vier elementen versterken elkaar en werken samen om een kader te creëren waarbinnen *truth claims* worden geconstrueerd, gevalideerd en geïnterpreteerd (Faubion, 2001, p.131). Door deze elementen, per stap in het onderzoek, te analyseren, wordt het mogelijk om de verschillende discursieve vormen, in de Westerse samenleving, in het discours van Zuid-Afrika, in de weergave van dit discours in de Amerikaanse media en in het discours van de VS in de UNSC, op een systematische manier te benaderen. In mijn onderzoek verwijs ik naar dit 4-delig kader als het **'RoT-kader'**.

De eerste pijler van een RoT bestaat uit de dominante discourses, oftewel de soorten discourses die door de samenleving worden 'geaccepteerd' en als waar worden beschouwd (Bigoni et al, 2024, p.365). Deze discourses vormen de percepties van de werkelijkheid en bieden een kader waarbinnen *truth claims* worden gemaakt en begrepen. In mijn onderzoek verwijs ik naar dit onderdeel als **'discours'**. Bij het analyseren van de teksten zal ik me richten op taal, retoriek en framing die discourses ondersteunen. Welke termen worden gebruikt om actoren te positioneren? Hoe worden Israël en Hamas gedefinieerd in termen van slachtofferschap of verantwoordelijkheid?

De tweede pijler bestaat uit de mechanismen die bepalen hoe uitspraken worden gevalideerd als waar terwijl andere verworpen worden. Dit gebeurt bijvoorbeeld door het gebruik van emotionele of morele connotaties, verwijzingen naar gezaghebbende autoriteiten, of door aansluiting te zoeken bij algemeen geaccepteerde normen. In mijn onderzoek verwijs ik naar dit onderdeel als **'mechanismen'**. De vraag is hierbij hoe bepaalde uitspraken onderbouwd of versterkt worden. Welke normen of autoriteiten worden ingeroepen? Bijvoorbeeld, wordt de Holocaust als referentie gebruikt om Israëls slachtoffer rol te versterken? Of wordt een morele afwijzing van Hamas geconstrueerd via verwijzingen naar de *war on terror*? Deze mechanismen vormen dus een cruciale laag binnen het RoT om te begrijpen waarom bepaalde uitspraken tot 'de waarheid' behoren en andere niet.

De derde pijler bestaat uit 'brontypes' van de *truth claims*, zoals academisch onderzoek, getuigenissen, media artikelen of historische documentatie. Deze bronnen worden niet zomaar gebruikt om info te verschaffen, maar ook om de uitspraak geloofwaardig en betrouwbaar te maken. In mijn onderzoek verwijs ik naar dit onderdeel als **'bronnen'**. De vraag die ik hierbij stel is waar de uitspraak vandaan komt en welke bronnen doorgaans gezien worden als gezaghebbend of betrouwbaar. Hoe draagt het discours daarnaast ook bij aan dit karakter van bepaalde bronnen? Een hypothese is dat bronnen zoals officiële rapporten van verklaringen van Israëlische autoriteiten vaak als betrouwbaar worden bestempeld, terwijl bronnen waarin kritiek op Israël geuit wordt, zoals een juridische uitspraak van het IGH omtrent de voorlopige maatregelen, als onbetrouwbaar worden weerspiegeld.

De vierde pijler tenslotte bestaat uit de individuen of instellingen die de macht hebben om te bepalen wat waar is. Foucaults vierde pijler omvat zowel wiens stem wordt gehoord en als waar wordt bestempeld als de machtsstructuren die bepalen welke stemmen deze status krijgen. In mijn onderzoek

verwijs ik naar deze actoren als ‘**waarheidsprekers**’. Bij het analyseren van teksten richt ik me op wie als waarheidspreker wordt gepositioneerd. Wie wordt geciteerd of aangehaald om een discours te ondersteunen?

Deze vier onderdelen vormen dus het analytisch kader voor het onderzoek van het Amerikaanse RoT, waarbinnen een *game of truth* zich afspeelt en bepaalde discourses dominant zijn, terwijl andere gemarginaliseerd worden. Dit RoT-kader dient dus als leidraad voor het verdere verloop van mijn onderzoek.

2.4 Deelconclusie 2: het analytisch kader

Het onderzoek verloopt vervolgens in 4 stappen, waarbij in elke stap het RoT-kader wordt toegepast.

Eerst wordt het Amerikaanse RoT onderzocht om te achterhalen hoe het Israël-Hamas conflict in de VS gepercipieerd wordt. Vervolgens wordt het discours van Zuid-Afrika in de genocidezaak geanalyseerd. Hierna wordt ook de weergave van dit discours in de Amerikaanse media bestudeerd.

Deze **drie eerste stappen zullen leiden tot een conclusie** omtrent de positie van het Zuid-Afrikaanse discours binnen het Amerikaanse RoT. Voor elk van de 4 onderdelen binnen het RoT-kader wordt een hypothese opgesteld:

Discours	In de Amerikaanse mainstream media blijft Israël overwegend gepositioneerd als slachtoffer, maar Zuid-Afrika's discours vindt voldoende weerklank om een nuance te introduceren in de perceptie van Israëls rol in het Israël-Hamas conflict.
Mechanismen	Klassieke morele en historische referenties (Holocaust, antisemitisme, <i>War on Terror</i>) blijven invloedrijk om Israëls positie te rechtvaardigen, maar de juridische en morele framing door Zuid-Afrika ondermijnt dit discours gedeeltelijk.
Bronnen	Israëlische en Amerikaanse overheidsbronnen blijven dominant, maar ook de uitspraken van het IGH en de argumentatie van Zuid-Afrika worden als betrouwbaar afgebeeld.
Waarheidsprekers	Traditionele waarheidsprekers behouden hun macht, maar alternatieve actoren zullen regelmatig verwijzen naar de genocidezaak, waardoor het monopolie van het pro-Israël discours wordt ondermijnd.

Tenslotte zal **in de vierde stap** het discours van de VS in de UNSC over de periode van het verloop van het proces onderzocht worden en zullen deze onderzoeksresultaten geïnterpreteerd worden aan de hand van de voorgaande conclusie omtrent de positie van het Zuid-Afrikaans discours. De hypothesen omtrent de evolutie van het discours in de UNSC, per onderdeel van het kader, luiden als volgt:

Discours	De dominante weergave van Israël als slachtoffer verschuift geleidelijk aan naar een discours waarin de verantwoordelijkheid van Israël ook erkend wordt.
Mechanismen	De onderbouwende mechanismen verschuiven van louter morele en historische referenties naar een bredere juridische en mensenrechtelijke onderbouwing (directer: inbreuken worden benoemd, verplichte naleving wordt opgeëist,...)
Bronnen	De betrouwbaarheid van Israëlische bronnen wordt eerst niet in vraag gesteld, maar in verdere speeches wordt er een duidelijk onderscheid gemaakt tussen wat Israël beweert dat de waarheid is en wat de VS gelooft dat de waarheid is.
Waarheidsprekers	De VS probeert zich voornamelijk in de eerste speeches uitdrukkelijk te profileren als neutrale actor (zodat hun minder kritische houding ten aanzien van Israël wordt gecamoufleerd).

3 HET AMERIKAANSE REGIME OF TRUTH

3.1 Inleiding

De VS is al decennialang een belangrijke bondgenoot van Israël op financieel, militair en diplomatiek vlak (Gultom & Miftah, 2024, p.39; Gilboa, 2023, p.474). Deze uitzonderlijke relatie zit vast geworteld binnen het historisch gegroeid RoT dat steun aan Israël legitimeert. In dit onderdeel wordt eerst de bijzondere band tussen Israël en de VS besproken. Vervolgens zal aangetoond worden hoe het Amerikaanse discours vormgeeft aan de Israël-Hamas oorlog in de nasleep van 7 oktober. Er wordt hierbij onderzocht welke strategieën gebruikt worden ter vorming en behoud van dit dominante discours en het RoT om Israël te steunen.

3.2 Israël en de Verenigde Staten

De historische band tussen de VS en Israël ontwikkelde zich reeds in de nasleep van de Tweede Wereldoorlog bij de oprichting van de staat Israël in 1948. Wanneer de VS de nieuwe staat erkende, markeerde dit het begin van de officiële betrekkingen tussen beide landen. Toch kregen deze betrekkingen pas hun opmerkelijk karakter na de Zesdaagse Oorlog in 1967. Zo stelde George Frost Kennan³ in 1948 nog dat het steunen van de extreme doelstellingen van het Zionisme de ondergang van het Amerikaanse veiligheidsbeleid zou zijn (Mearsheimer & Walt, 2007, p.51). Na de Zesdaagse oorlog ging de VS Israël beschouwen als een belangrijke, democratische en militair sterke partner in het Midden-Oosten (Abicht, 2002, p.55).

Sindsdien heeft de relatie zich in uitzonderlijke mate ontwikkeld op militair, economisch en diplomatiek vlak. De jaarlijkse financiële steun van minstens 3 miljard Amerikaanse Dollar schetst perfect waarom het woord 'uitzonderlijk' hier op zijn plaats is (USAFacts, 2023). Hoewel Israël zelf een uitblinkende economie en een sterk leger heeft opgebouwd, is ze op vele vlakken tot op vandaag afhankelijk van de VS (Said & Hitchens, 2001, p.8).

Het is deze Amerikaanse steun die het mede mogelijk maakt om het geweld tegen de Palestijnen door te zetten, aangezien grote bedragen geïnvesteerd worden in het versterken van de greep op de bezette gebieden: meer illegale nederzettingen worden gevestigd, meer Palestijnse huizen kunnen vernietigd worden en meer Palestijnen worden gevangengenomen, vermoord of gedeporteerd (Said & Hitchens, 2001, p.9).

De historische evolutie van de VS-Israël relatie kadert de discursieve realiteit, waarin Israël als 'strategische bondgenoot' en 'enige democratie in het Midden-Oosten' wordt beschouwd. Deze discoursen staan centraal in het RoT dat de Amerikaanse perceptie van Israël vorm geeft. Een Foucaultiaanse analyse richt zich ook op de achterliggende bedoelingen van discours. De vraag stelt

³ George F. Kennan was een Amerikaanse diplomaat, historicus en voormalige United States Director of Policy planning. Hij formuleerde het beleid van 'containment', de basisstrategie van de Verenigde Staten in de Koude Oorlog tegen de Sovjet-Unie.

zich dus wat de VS concreet probeert te bereiken met dit bondgenootschap. Waarom biedt de VS deze opvallende morele, militaire, diplomatieke en economische steun aan Israël? In de literatuur worden verschillende (combinaties van) factoren aangehaald.

De bijzondere relatie tussen Israël en de VS zou een **strategische** zet zijn. Dit verklarend argument kende meerdere vormen door de jaren heen en kwam grotendeels tot stand tijdens de Koude Oorlog. Zoals voordien omschreven kwam de VS pas rond 1960, onder de Kennedy administratie, tot het inzicht dat Israël meer steun 'verdiende', na de verpletterende overwinning van Israël. Sindsdien diende Israël als proxy voor het indammen van de sovjetuitbreiding in die cruciale regio (Mearsheimer & Walt, 2007, p.51).

Na 11 september 2001 werd een nieuwe retoriek aangenomen. De verklaring voor de aanhoudende Amerikaanse steun voor Israël werd vanaf dan gebaseerd op hun gemeenschappelijke identiteit als 'partners tegen terreur'. In de ogen van de terneergeslagen Amerikaan waren vijandigheden en terreuraanslagen een uiting van fundamentele haat tegen het democratische en moderne Westen. Tot dit democratische en moderne Westen behoorde ook de staat Israël, omringd door autocratische en 'haatdragende' islamitische regimes. En zo werd een nieuwe rationale geboren om het strategisch belang van het Israël-VS bondgenootschap te onderbouwen (Mearsheimer & Walt, 2007, p.60).

Deze gemeenschappelijke vijand brengt ons bij het **moreel argument** voor de steun aan Israël. Heel wat Amerikaanse burgers herkennen zichzelf in de Israëliërs en hun strijd tegen de Arabische wereld. En net omdat deze Amerikanen de Israëlische zaak zo sterk steunen, is ook de Amerikaanse overheid toegewijd tot de bescherming van Israël op militair en diplomatisch vlak. De Amerikaanse sympathie voor Israël is gebaseerd op culturele affiniteit, het gemeenschappelijke Joods-Christelijke erfgoed, het verdedigen van democratische waarden en het historisch schuldgevoel in de context van antisemitisme. Volgens dit argument is het Israël-VS bondgenootschap niet alleen een strategische zet die het Amerikaans nationaal belang ten goede komt, bovendien is het ook gewoon het *juiste* (Mearsheimer & Walt, 2007, Chapter 1, part 3; Pappé, 2017, chapter 4 & 7).

Volgens Mearsheimer en Walt kloppen deze verklarende argumenten niet langer. Zij halen een derde argument aan, namelijk de **werking van de Israël lobby**. Mearsheimer en Walt stellen dat bepaalde belangengroepen, zoals de *American Israel Public Affairs Committee* (AIPAC), aanzienlijke invloed uitoefenen op de besluitvorming in de VS met betrekking tot het Midden-Oosten en de militaire, financiële en diplomatieke steun aan Israël. De verzamelterm voor de losse coalitie van groeperingen en individuen, die zich actief inzetten om het beleid van de VS vorm te geven ten gunste van Israël, is de 'Israël lobby'.

Volgens Foucault kunnen deze verschillende discoursen over Israëls strategische en morele waarde beschouwd worden als actiegerichte praktijken (of '*discursive practices*'). Ze construeren namelijk een verhaal dat de Amerikaanse steun aan Israël rechtvaardigt door 'waarheden' te produceren die politieke keuzes in een bepaalde richting sturen. Zo ontstaat een RoT waarin het vanzelfsprekend lijkt dat de VS meer dan welke andere natie ter wereld in Israëls militaire en diplomatieke capaciteiten investeert.

3.3 Synthese van bestaande literatuur omtrent het Amerikaanse RoT

Dit Amerikaanse RoT, dat bepaalt welke uitspraken over 7 oktober als waarheid worden beschouwd, en bijgevolg ook bepaalt hoe de Amerikanen kijken naar de Israël-Hamas oorlog, wordt besproken aan de hand van bestaande studies. Heel wat studies onderzochten bijvoorbeeld al de *media bias* in de nasleep van de aanslag op 7 oktober en komen tot de vaststelling dat de aanslag vaak te weinig binnen de volledige historische context wordt geplaatst (Hunter, 2023).

3.3.1 Bestaande literatuur

Bestaand onderzoek toont aan dat het dominante discours in het Westen na 7 oktober gekenmerkt wordt door een duidelijke dichotomie: Israël wordt gepresenteerd als het slachtoffer, als het 'goede', als 'één van ons'. Hamas daarentegen wordt gepositioneerd als de dader, als het 'kwade', als 'de ander'. Deze *framing* bepaalt welke informatie geïnterpreteerd wordt als 'waar' en welke informatie irrelevant, onbetrouwbaar of fout is (Hanif, 2024).

3.3.1.1 Oriëntalisme en framing (Said)

De *framing* van dergelijke dichotomie kent een lange historische traditie in de Westerse samenleving. Edward Saïd's werk 'Orientalism (1978)' legde de fundamenteën voor de interpretatie van Westerse discursieve structuren die het Midden-Oosten portretteren als 'de ander' (Said, 1978, p.142). Hij stelde dat het Westen een binaire tegenstelling creëert door het 'Oosten' te representeren als irrationeel, achterlijk of gewelddadig (Said, 1978, p.45). Deze dichotomie legitimeert niet enkel koloniale interventies, maar vormt ook de basis voor hedendaagse visies op conflicten in het Midden-Oosten, waar Westerse discours vaak focust op het 'wij vs. hen' of het 'goed vs. kwaad' verhaal (Said, 1978, p.27).

3.3.1.2 Discursieve strategieën (Van Dijk; Almustafa)

Van Dijk, een andere belangrijke theoreticus binnen dit vakgebied, bouwde verder op deze inzichten en creëerde kaders om de framing strategieën te analyseren. Zijn analyse benadrukt hoe de positieve waarden van de VS in de media werden gecontrasteerd met de negatieve waarden van Arabieren, wat de superioriteit van de VS benadrukt. Er wordt dus een 'wij versus zij'-narratief gecreëerd aan de hand van *media bias* (Van Dijk, 1998). Het werk van Van Dijk diende als model voor heel wat onderzoeken omtrent de framing van het Israël-Hamas conflict.

Zo gebruikte Almustafa het model van Van Dijk om een CDA van media artikelen over het Israël-Hamas conflict in Gaza uit te voeren (Almustafa, 2024, p.5). Hij onderzocht hierbij 25 internationale mediabronnen en analyseerde hoe taal gebruikt werd om percepties te manipuleren, polarisatie te vergroten en de oorlog te *framen* als een strijd tegen terrorisme. Zijn bevindingen tonen aan dat Israël consequent positief gerepresenteerd wordt, terwijl de Palestijnse actoren gestereotypeerd worden als extremisten en terroristen (Almustafa, 2024, p.14).

3.3.1.3 Politieke discours en religieuze fundamenteën (Orhan)

Een ander onderzoek toont aan dat Antony Blinkens discours na de aanslag op 7 oktober 2023 duidelijk Israël's veiligheid prioriteerde boven humanitaire waarden. Hierbij verwees hij expliciet naar zijn eigen Joodse identiteit. De studie suggereert dat deze religieus-politieke dimensie van het discours een belangrijke drijfveer is voor het Amerikaans buitenlands beleid (Orhan, 2024).

3.3.1.4 Institutioneel discours (Houlette; Samudzi)

Naast de media, politieke en internationale actoren dragen ook institutionele discoursen, zoals binnen academische instellingen, bij aan het Westerse RoT.

Een studie van Hillary Houlette toont aan dat het merendeel van de universiteitspresidenten in de VS de aanslag op 7 oktober kaderde als terrorisme (Houlette, 2024). Van de 27 onderzochte presidenten stelden er 16 (59%) expliciet dat Hamas' acties voldoen aan de definitie van terrorisme, terwijl slechts een kleine groep leiders de bredere geopolitieke context in beeld bracht (Houlette, 2024, p.938). Uit het onderzoek bleek ook dat geen enkel statement expliciet steun uitsprak voor de Palestijnse gemeenschap (in tegenstelling tot de Joodse gemeenschap), wat wijst op een marginalisering van bepaalde groepen (Houlette, 2024, p.940). Dit versterkt het dominante discours waarin Israël als slachtoffer wordt gepositioneerd en illustreert hoe discursieve macht in het hoger onderwijs het RoT ondersteunt.

Samudzi benadrukt hoe het discours rond Hamas en Israël bovendien ook wordt beïnvloed door diepgewortelde academische en juridische concepten (Samudzi, 2024). Ze bespreekt de rol van *framing* (zoals Hamas als Nazi's) en de historische prominente rol van holocaust-narratieven binnen genocide vraagstukken. Volgens haar blijven genocide-studies sterk beïnvloed door de Holocaust als maatstaf voor genocide, waardoor koloniale en raciale dynamieken naar de achtergrond verdwijnen.

3.3.1.5 Samenvatting literatuur

Deze studies illustreren hoe media, politieke en academische discoursen in de VS bijdragen aan de dominante weergave van de werkelijkheid, waarin Israël wordt gepositioneerd als slachtoffer en Hamas als de dader. In het volgende deel zullen deze dynamieken sinds 7 oktober 2023 verder onderzocht worden aan de hand van het RoT-kader, waarin de vier centrale dimensies worden besproken die het dominante discours vormgeven.

3.3.2 Het Amerikaanse RoT

3.3.2.1 Het discours

De besproken dichotomie is opvallend aanwezig in het discours omtrent de Israël-Hamas oorlog sinds 7 oktober 2023. Israël wordt geportretteerd als het enige slachtoffer, dat zich moet verdedigen tegen een existentiële bedreiging. Hamas wordt daarentegen weergegeven als een barbaarse, onmenselijke en vijandige dader (Daher, 2024). Deze portrettering vereenvoudigt de complexiteit van het conflict.

De aanslag wordt gepresenteerd als een afzonderlijke gebeurtenis, los van de voortdurende, decennialange realiteit van bezetting, onteigening en onderdrukking van de Palestijnse bevolking (Daher, 2024; Wagner & Sommer, 2023; Nashed, 2023).

Bovendien wordt er gebruik gemaakt van het klassieke oriëntalistische ‘goed-vs-kwaad’ verhaal, waarin het Westen wordt gezien als moreel en beschaafd en de ‘ander’ als primitief en gewelddadig. Een belangrijk mechanisme dat deze tegenstelling in stand houdt is het systematisch dehumaniseren van de Palestijnen, door hen gelijk te stellen met Hamas en als een buitensporig gewelddadig en irrationeel volk te bestempelen. De slachtoffers van Israël’s mensenrechtenschendingen worden weinig in beeld gebracht (Barari, 2024, p.9 ; Almasri, 2024; Hanif, 2024).

Het gevoel van saamenhorigheid met Israël en het verschil met de ‘ander’ werd door President Joe Biden letterlijk aangehaald op 10 oktober 2023:

“We also discussed how democracies like Israel and the United States are stronger and more secure when we act according to the rule of law. Terrorists purposefully target civilians, kill them. We uphold the laws of war - the law of war. It matters. There’s a difference.” (Remarks by President Biden on the Terrorist Attacks in Israel, 2023)

3.3.2.2 De mechanismen

De status van Israël als voortdurend slachtoffer benadrukt de focus op ‘overleven’ in het beleid van Israël. Dit wordt vaak gekoppeld aan het historisch trauma van de Holocaust. Zo stelde Ursula von der Leyen op 11 oktober 2023 dat de aanslag een *ancient evil* is dat haar doet denken aan het meest duistere verleden (DG NEAR, 2023). Ook Joe Biden stelde op 10 oktober 2023:

“This is terrorism. But sadly, for the Jewish people, it’s not new. This attack has brought to the surface painful memories and the scars left by a millennia of antisemitism and genocide of the Jewish people.” (Remarks by President Biden on the Terrorist Attacks in Israel, 2023)

Israël’s acties worden op die manier gelegitimeerd, door te stellen dat het land opnieuw geconfronteerd wordt met een gelijkaardige bedreiging voor het voortbestaan van het Joodse volk. De gedachte dat Israël nooit meer dergelijk trauma mag meemaken (*“never again”*) rechtvaardigt de verregaande militaire acties in Gaza.

Door het huidige conflict te *framen* als een existentiële bedreiging voor het Joodse volk en Hamas te bestempelen als nieuwe Nazi’s, kan kritiek op Israël bovendien makkelijk bestempeld worden als antisemitisch. Zo bekommt Israël een zekere mate van morele immuniteit, aangezien kritiek op Israël’s militaire acties in Gaza wordt beschouwd als een aanval op het overleven van de Joodse bevolking (Samudzi, 2024). Maar ondertussen wordt de Nakba grotendeels genegeerd in het dominante discours, waardoor de Palestijnse historische *truth claims* worden gemarginaliseerd. Dit is een duidelijk voorbeeld van het selectief gebruiken van historische connotaties om bepaalde statements beter te doen resoneren, waardoor ze als waarheid bestempeld worden.

Een ander mechanisme is het invoeren van sociale en culturele normen. Er wordt een symbolische parallel getrokken tussen de aanval op Israël en de aanslagen van 11 september. Dit versterkt empathie met Israël en de overtuiging dat Israël genooddaakt is om actie te ondernemen tegen terrorisme. Dit wordt nog sterker uitvergroot door uitspraken die Hamas vereenzelvigen of vergelijken met terroristische organisaties zoals ISIS. Lloyd Austin bestempelde Hamas als *'worse than ISIS'* (Clarke & Kenney, 2023). In zijn speech op 10 oktober 2023 stelde Joe Biden:

'It's abhorrent. The brutality of Hamas — this bloodthirstiness — brings to mind the worst — the worst rampages of ISIS. This is terrorism.' (Remarks by President Biden on the Terrorist Attacks in Israel, 2023)

Een volgend mechanisme is het gebruiken van juridische normen ter ondersteuning van de claim. In de VS, net zoals in Israël, wordt het recht op zelfverdediging sterk benadrukt. Aldus Joe Biden:

'Like every nation in the world, Israel has the right to respond — indeed has a duty to respond — to these vicious attacks.' (Remarks by President Biden on the Terrorist Attacks in Israel, 2023)

Een verdere escalatie van de militaire operaties worden hierdoor niet enkel toegelaten, maar soms zelfs aangemoedigd (Daher, 2024). Tenslotte worden ook persoonlijke, emotionele verhalen in beeld gebracht, zoals de ervaringen van de gijzelaars. Dit versterkt het beeld van Israël als slachtoffer en roept empathie op bij het bredere publiek.

3.3.2.3 De bronnen

Informatie over het Israël-Hamas conflict in de VS komt voornamelijk uit documenten of speeches van regeringsinstanties, militaire rapporten en mainstream media. De oorsprong van deze informatie is meestal een verzameling van bewijsmateriaal, expertgetuigenissen, maar ook verhalende en persoonlijke getuigenissen. Mainstream media kanalen versterken de *framing* door selectieve bronnen in beeld te brengen. Zo maakt bijvoorbeeld CNN selectief gebruik van foto's als 'bewijsmateriaal'. Tijdens de eerste drie dagen van de oorlog werden slechts drie foto's en video's die afkomstig waren van Palestijnse bronnen weergegeven en tien foto's en video's van Israëlische bronnen (Assalia, 2024, p.322).

3.3.2.4 De waarheidsprekers

Dit kan niet losgekoppeld worden van het onderdeel 'waarheidsprekers', aangezien deze instanties of personen controleren welke informatie geproduceerd en verspreid wordt. De waarheid over het conflict wordt gecontroleerd door invloedrijke waarheidsprekers zoals politieke leiders, militaire woordvoerders en gevestigde journalistieke instellingen. Journalisten in de VS ervaren vaak obstakels bij het rapporteren over Israël, zoals beschreven in een open brief van honderden Amerikaanse journalisten (Wagner & Sommer, 2023). In deze brief kaartten ze hun werkomstandigheden, gekenmerkt door censuur en bedreigingen, aan. Deze situatie beperkt de mogelijkheid om kritische stemmen en Palestijnse perspectieven in beeld te brengen. Hierdoor blijven alternatieve

perspectieven, zoals de Palestijnse ervaringen van bezetting en onderdrukking, grotendeels buiten beeld, wat de verwevenheid van waarheid en macht in de VS benadrukt.

3.4 Deelconclusie 3

In de VS wordt het RoT rond het Israël-Hamas conflict gekenmerkt door een dominante weergave van Israël als slachtoffer, ondersteund door de selectieve *framing* van informatiebronnen en de controle hierop van invloedrijke waarheidsprekers. Bronnen, zoals beeldmateriaal of persoonlijke verhalen, worden strategisch worden ingezet om Israëls acties te legitimeren en de complexiteit van het conflict te simplificeren. De machtsverhoudingen binnen dit RoT zorgen ervoor dat alternatieve perspectieven, zoals de Palestijnse ervaringen van bezetting en onderdrukking, grotendeels buiten beeld blijven, waardoor het Israëlische discours van slachtofferschap diep geworteld zit in de Amerikaanse publieke perceptie van het conflict.

4 ZUID-AFRIKA'S STRATEGIC LITIGATION VOOR HET INTERNATIONAAL GERECHTSHOF

"Where there is power, there is resistance."

(Foucault, 1978, p.95)

4.1 De Genocidezaak: Zuid-Afrika t. Israël

4.1.1 Het verloop van de genocidezaak

Op 29 december 2023 diende Zuid-Afrika een vordering tegen Israël in bij het IGH. Israël's beleid in Gaza vormt volgens Zuid-Afrika een inbreuk op het genocideverbod en de verplichting om genocide te voorkomen. Zuid-Afrika verzocht het IGH voorlopige maatregelen op te leggen om onherstelbare schade te voorkomen (ICJ, 2023).

Het IGH Den Haag is het belangrijkste gerechtelijke orgaan van de VN. De primaire rol van het Hof is het beslechten van juridische geschillen tussen staten op basis van het internationaal recht (Wouters, Ryngaert, Ruys & De Baere, 2019, p.585). Het Hof beschikt over algemene jurisdictie en is toegankelijk voor alle VN-lidstaten, met als expliciete bevoegdheid het uitsluitend toepassen van internationaal recht. In dringende gevallen kan het IGH juridisch bindende voorlopige maatregelen treffen (Wouters et al., 2021, p.588). Deze kenmerken maken het IGH tot een uniek en essentieel forum voor vreedzame geschillenbeslechting.

De procedure werd ingeleid op grond van het 'Verdrag inzake de Voorkoming en Bestrafing van Genocide' (Hierna: Genocideverdrag). In Artikel 1 van het Genocideverdrag wordt genocide erkend als een internationaal misdrijf en verbinden de verdragstaten zich ertoe genocide te voorkomen en te bestraffen (Wouters et al., 2019, p.745). Op basis van deze internationale verplichting besloot Zuid-Afrika actie te ondernemen door zich tot het IGH te wenden.

Artikel 2 van het Genocideverdrag zet de twee componenten van genocide uiteen: enerzijds de materiële handelingen tegen een beschermde groep en anderzijds de intentie om die groep geheel of gedeeltelijk te vernietigen (UN, 1948). Zuid-Afrika baseerde zich voornamelijk op Israëlische uitspraken, aangevuld met neutrale bronnen, zoals VN-documenten en NGO-rapporten, om een genocidale intentie aan te tonen. Voor de jurisdictie van het IGH werd verwezen naar artikel 36(1) van het Statuut van het Internationaal Gerechtshof (UN, 1945) (hierna: het Statuut) en de compromissaire clause in artikel 11 van het Genocideverdrag (UN, 1948; ICJ, 2024, paragraaf 16).

Zuid-Afrika's gevorderde voorlopige maatregelen werden grotendeels ingewilligd door het IGH. Het IGH aanvaardde haar *prima facie* jurisdictie door te concluderen dat er sprake is van een geschil tussen de partijen omtrent de interpretatie, toepassing en naleving van het Genocideverdrag (ICJ, 2024, paragraaf 28). Daarnaast werd ook bevestigd dat Israël's handelingen, in het verdere verloop van de zaak ten gronde, kunnen worden gekwalificeerd als inbreuken op het Genocideverdrag (ICJ, 2024, paragraaf 30). Ook bevestigde het IGH de argumentatie dat Palestijnen een "*distinct national, racial and ethnical group*" zijn die onder de bescherming van het Genocideverdrag vallen (ICJ, 2024, paragraaf 45).

Voorlopige maatregelen dienen de rechten van de aanklager te beschermen tegen onomkeerbare schade. Zuid-Afrika beargumenteerde dit door zowel naar het recht van de Palestijnen om beschermd te worden tegen genocidale handelingen te verwijzen, als naar het eigen recht als staat om de naleving van het Genocideverdrag te verzekeren. Het IGH stelde dat inbreuken op deze rechten op zijn minst plausibel zijn (ICJ, 2024, paragraaf 54). Ook werd een duidelijke link tussen deze rechten en de gevorderde maatregelen vastgesteld (ICJ, 2024, paragraaf 59), die bovendien hoogdringend bleken te zijn in de opinie van het IGH. Kortom, volgens het Hof waren voorlopige maatregelen noodzakelijk om een escalatie van de humanitaire crisis te voorkomen en was er aan de voorwaarden voor het opleggen van voorlopige maatregelen voldaan (ICJ, 2024, paragraaf 72). Israël moet alle mogelijke maatregelen nemen ter voorkoming van genocide in Gaza en de levering van basisvoorzieningen en humanitaire hulp faciliteren. Latere bijkomende voorlopige maatregelen legden Israël op toegang tot voedselvoorzieningen te garanderen en het militaire offensief in Rafah stop te zetten.

4.1.2 Wat betekent deze uitspraak?

De voorlopige maatregelen van het IGH dienen ter overbrugging van de periode vooraleer een uitspraak ten gronde bekend wordt. In dit verdere verloop van de zaak zal het IGH zich pas echt uitspreken over de vraag of Israël's handelingen kwalificeren als genocide (International Law Blog, 2024). Maar de voorlopige maatregelen brengen wel al gevolgen met zich mee, zowel voor Israël als voor andere staten.

Elke staat heeft de verplichting genocide te voorkomen (UN, 1948). Doordat het IGH aangeeft dat de handelingen in Gaza mogelijk als genocidale handelingen kwalificeren (*de 'plausibility test'*), kunnen staten zich niet meer verschuilen achter het argument 'niet op de hoogte geweest te zijn'. Staten kunnen bijvoorbeeld terughoudender worden in het leveren van wapens aan Israël, uit angst om medeverantwoordelijk te worden geacht door de nationale bevolking, andere staten of internationale instanties (Bastaki Jinan, 2024). Hier komt het '*naming and shaming*' aspect van de genocidezaak dus sterk tot uiting.

Bovendien worden bespreekt Zuid-Afrika niet enkel inbreuken op het Genocideverdrag door Zuid-Afrika besproken. Er wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om ook andere schendingen, zoals oorlogsmisdaden en mensenrechtenschendingen, uitvoerig aan te kaarten. Door de duidelijke *framing* van Israël als 'dader' kan de druk op bondgenoten van Israël toenemen. Bovendien wordt het IGH gebruikt als forum om ook de historische context van de Israël-Hamas oorlog duidelijk in beeld te

brengen. Dit plaatst de huidige situatie binnen een breder narratief van structurele en systematische onderdrukking.

De weerspiegeling van deze context in de vordering en argumentatie van Zuid-Afrika is een duidelijk onderdeel van het proces als *strategic litigation*. Door gebruik te maken van het IGH als platform voor dit discours, brengt Zuid-Afrika niet enkel de juridische dimensie van de zaak in beeld, maar ook het bredere verhaal van structureel onrecht en Israël's rol in het conflict.

4.2 Het discours van Zuid-Afrika

De genocidezaak van Zuid-Afrika wordt dus beschouwd als een vorm van *strategic litigation*. Maar volgens Foucault kunnen uitspraken slechts circuleren binnen een RoT wanneer ze erkend (kunnen) worden als 'waar'. Om deze reden zal het Zuid-Afrikaans discours binnen deze masterproef voornamelijk onderzocht worden in het licht van de kenmerken van het Amerikaanse RoT.

Hoewel de socio-historische wortels van het Zuid-Afrikaans discours vanuit een foucaultiaans perspectief evenzeer relevant zijn, wordt er niet ingegaan op de context en het ontstaan van dit discours. Dit zou het onderzoek te ver afleiden van de kern van deze masterproef, namelijk het discours van de VS. Daarom beperk ik mij tot een beknopte verkenning van Zuid-Afrika's vordering, om daarna dieper in te gaan op de manier waarop het discours in de Amerikaanse media wordt weergegeven.

4.2.1 Het discours

Het discours van Zuid-Afrika positioneert Israël als dader en als schender van fundamentele internationale normen. Hierbij wordt benadrukt dat de acties van Israël in Gaza voortvloeien uit systematische discriminatie, verdrijving en vernietiging van de Palestijnse bevolking. Het discours belicht hoe Israëlische acties, zoals blokkades en willekeurige bombardementen, leiden tot een humanitaire crisis. Zuid-Afrika situeert deze gebeurtenissen in een bredere historische en politieke context, die grotendeels ontbreekt in het Amerikaanse discours, door de Nakba en het apartheidsregime te benadrukken.

*“The facts relied on by South Africa in this application and to be further developed in these proceedings establish that — **against a background of apartheid, expulsion, ethnic cleansing, annexation, occupation, discrimination, and the ongoing denial of the right of the Palestinian people to self determination** — Israel, since 7 October 2023 in particular, has failed to prevent genocide and has failed to prosecute the direct and public incitement to genocide” (ICJ, 29 dec 2023, paragraaf 4)*

4.2.2 De mechanismen

Zuid-Afrika hanteert verschillende mechanismen om haar uitspraken of *truth claims* overtuigend op te stellen. Zo beroept Zuid-Afrika zich op het internationaal recht en wordt de vordering ingebed in breed gedragen internationale normen. De basis van de vordering is het verbod op genocide: *the crime of crimes* (Simon & Kahn, 2023, p.197). Daarnaast wordt er ook gewezen op andere schendingen van

internationaal humanitair recht, oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid (ICJ, 29 dec 2023, paragraaf 2, 30, 31, 35, 108). Deze verschillende juridische normen resoneren op moreel en juridisch vlak en maken het mogelijk voor het discours van Zuid-Afrika om aansluiting te vinden binnen het RoT.

Ten tweede dienen historische gebeurtenissen zoals de Nakba ter illustratie van het structureel geweld ten aanzien van de Palestijnen. Deze historische referenties vormen een tegengewicht ten aanzien van de selectieve historische framing in het Westen (ICJ, 29 dec 2023, paragraaf 22, 72, 101)

Ten derde wordt de vordering onderbouwd door een zeer uitgebreide reeks objectieve en gezaghebbende bronnen, waaronder rapporten van de VN-secretaris generaal en diverse VN-organisaties en internationale experts van vooraanstaande ngo's, zoals Human Rights Watch en Amnesty International. Door deze overvloed aan erkende bronnen, versterkt Zuid-Afrika de betrouwbaarheid van haar uitspraken.

Ten vierde brengt Zuid-Afrika aangrijpende voorbeelden van humanitair leed in beeld, zoals medische ingrepen zonder verdoving zoals *“een scène van een horrorfilm”* (ICJ, 29 december 2023, paragraaf, 84), de grootschalige vernietiging van infrastructuur en de dood van jonge kinderen (ICJ, 29 december, paragraaf 81). Deze gedetailleerde beschrijvingen versterken het emotioneel en moreel gewicht van de boodschap. Daarnaast wordt er ook gebruik gemaakt van woorden en zinsbouw die de morele urgentie benadrukken, zoals *“the utmost urgency of the situation is self-evident...”* (ICJ, 29 dec 2023, paragraaf 141).

4.2.3 De bronnen

Zoals besproken beroept Zuid-Afrika zich op rapporten van internationale organisaties, die bekendstaan om transparante procedures en onafhankelijke verificatie. Daarnaast wordt ook het gezag van het IGH zelf gebruikt ter legitimatie van de claim, aangezien voorlopige maatregelen gevorderd en toegekend werden. Deze maatregelen bevestigen de betrouwbaarheid van de *truth claims* van Zuid-Afrika. Daarnaast worden ook directe getuigenissen van slachtoffers in Gaza en empirische data (bijvoorbeeld sterftecijfers) gebruikt (ICJ, paragraaf 19).

4.2.4 De waarheidsprekers

Tenslotte rest ons het beantwoorden van de cruciale vraag in Foucaults benadering wie of wat als 'waarheidspreker' wordt erkend? Met andere woorden: welke individuen of instanties hebben de status en autoriteit om waarheid te verkondigen? In deze masterproef ligt de focus niet op wie binnen het Zuid-Afrikaans discours als waarheid-spreker wordt gezien, maar wel op de vraag of de regels in de Amerikaanse samenleving (omtrekt de status en hiërarchie van bepaalde individuen of instanties die als waarheidspreker worden bestempeld) het mogelijk maken voor het discours van Zuid-Afrika om erkend te worden als waarheid. Wie bepaalt wat kan geweten worden? Dit onderdeel brengt ons dus bij de weergave van het discours van Zuid-Afrika in de Amerikaanse samenleving.

4.3 Het discours van Zuid-Afrika in de Amerikaanse media

4.3.1 Inleiding

De kritische vraag waarom het discours van Zuid-Afrika enige kans maakt binnen het Amerikaanse RoT is hier een terechte bedenking. Het staat namelijk haaks op het dominante discours in de VS, waarin Israël als slachtoffer wordt gepositioneerd en Hamas als dader. In het voorgaande deel werd echter ondervonden dat de vordering van Zuid-Afrika strategisch opgesteld werd om binnen het Amerikaanse RoT te passen.

Wanneer John, een Amerikaanse burger, op een zondagmorgen besluit de volledige 84 pagina's van de Zuid-Afrikaanse vordering door te nemen, zou hij kunnen vaststellen dat de argumenten objectief en goed onderbouwd zijn. Terwijl hij zich door de juridische verwijzingen, emotionele getuigenissen en uitspraken van erkende experts werkt, worden de *statements* onderdeel van wat hij als waarheid beschouwt.

Maar hier zit dus het probleem: slechts een beperkt percentage van de Amerikaanse - en ook de globale - bevolking zal ooit de tijd nemen om de vordering in detail te lezen. Voor de overgrote meerderheid, die in tegenstelling tot John geen volledig zicht krijgt op de inhoud van de vordering, is hun perceptie afhankelijk van secundaire bronnen, zoals media artikelen. Bijgevolg is dus niet de vordering zelf, maar wel de perceptie van de vordering binnen de Amerikaanse media bepalend voor de positie van het Zuid-Afrikaans discours in het Amerikaanse RoT.

4.3.2 Analyse

4.3.2.1 Methodologie

Om deze weergave van het discours van Zuid-Afrika binnen de Amerikaanse media te onderzoeken, wordt een kritische media discours analyse uitgevoerd. Aangezien deze analyse slechts één van de verschillende stappen in het onderzoek vormt, wordt de analyse temporeel en materieel afgebakend.

De artikelen werden geselecteerd uit twee belangrijke Amerikaanse online nieuwsbronnen: The New York Times (NYT) en The Wall Street Journal (WSJ). Deze bronnen werden geselecteerd vanwege hun breed lezerspubliek (elk ruim 10 miljoen abonnees) en hun ideologische verschillen. NYT heeft een overwegend links-liberale oriëntatie, terwijl WSJ eerder centrumrechts georiënteerd is. Beide kranten behoren, zowel online als in print, tot de meest gelezen kranten in de VS en worden gekenmerkt door transparante journalistieke standaarden (Reuters Institute, 2024).

Het onderzoek richt zich op titels en subtitels van online artikelen en dus niet op hun volledige inhoud. Dit is gerechtvaardigd doordat ze de eerste indruk van de lezer vormen en sterk bijdragen aan de *framing* van narratieven (Metila, 2013, p.72).

De selectiecriteria voor de nieuwsartikelen waren de volgende:

- Relevante zoektermen: De artikelen werden gevonden met behulp van de zoekfuncties van de digitale archieven van beide kranten. De zoektermen waren hierbij: South-Africa, Israel, International Court of Justice, UN Top Court, World Court, genocide en genocide accusation. Op basis van het verkregen overzicht werden de artikels geselecteerd die over de genocidezaak rapporteerden én hier ook naar verwijzen in de titel of subtitel van het artikel.
- Tijds kader: Vervolgens werd per belangrijke 'mijlpaal' in de genocidezaak (BIJLAGE TABEL 2) op zoek gegaan naar het eerste artikel over de rechtszaak in beide nieuwsbronnen (BIJLAGE TABEL 3).
- Afwezigheid van berichtgeving: in twee gevallen werd in de WSJ geen relevant artikel gevonden, hetgeen een afwezigheid van het discours van Zuid-Afrika demonstreert.

De analyse van de titels en subtitels werd uitgevoerd aan de hand van het RoT-kader. Zoals reeds besproken overlappen de dimensies van dit kader en versterken ze elkaar, waardoor een holistische interpretatie noodzakelijk is om te onderzoeken op welke manier het discours van Zuid-Afrika wordt weergegeven. De operationalisering van de onderdelen voor deze analyse wordt weergegeven in (BIJLAGE TABEL 1).

De titels en subtitels werden geanalyseerd om terugkerende patronen, thema's en retorische strategieën te identificeren. Samengevat wordt er dus onderzocht of en hoe het discours van Zuid-Afrika, dat Israël als dader weerspiegelt, wordt weergegeven in de Amerikaanse media.

Hoewel deze methodologie een gestructureerde en praktische benadering biedt, moeten ook enkele beperkingen erkend worden. De focus op titels en subtitels kan nuances missen die in de volledige artikelen aanwezig zijn. Ook de keuze voor slechts twee nieuwsbronnen en slechts één artikel per juridische mijlpaal, biedt een beperkte representatie van het medialandschap.

4.3.2.2 Resultaten

4.3.2.2.1 New York Times

De titels in de NYT rapporteren consequent over belangrijke mijlpalen in de genocidezaak. Ook worden de beschuldigingen van Zuid-Afrika duidelijk benoemd, zoals in "*South Africa accuses Israel of genocide in a UN court*" (Artikel A) en "*South Africa again asks UN's top court to act against Israel in Gaza*" (artikel F). Heel wat titels richten zich expliciet op de beschuldiging van Zuid-Afrika, terwijl Israël vaak pas in de subtitels verschijnt. Dit geeft aan dat het discours van Zuid-Afrika duidelijker in beeld wordt gebracht dan het verweer van Israël. Zuid-Afrika's discours wordt in één titel binnen de bredere geopolitieke en historische context geplaatst, door te verwijzen naar de vordering als symbolische weerstand tegen dominante machtsstructuren ("*...challenges Western-led order...*" (Artikel B)). De zaak is dus een prominent onderwerp en de beschuldigingen van Zuid-Afrika worden consequent in beeld gebracht.

Zuid-Afrika's uitspraken worden regelmatig gekoppeld aan juridische normen en het IGH als erkende instelling. Bovendien wordt emotioneel geladen taal gebruikt ("*genocidal starvation*" (Artikel D)), hetgeen de legitimiteit van de vordering onderbouwt. Hoewel het verweer van Israël ook in beeld

wordt gebracht, mist het vaak dezelfde mate van institutionele en emotionele ondersteuning. In sommige gevallen worden Israëls uitspraken wel weergegeven, maar zonder argumentatieve onderbouwing, wat de geloofwaardigheid van de positie kan ondermijnen. De taalkeuzes in de titels en subtitels versterken vaak Zuid-Afrika's discours.

Zuid-Afrika wordt gepositioneerd als een moedige, moreel gerechtvaardigde actor, zoals in *"South Africa won praise for standing up for Palestinians"* (Artikel B). Deze framing benadrukt Zuid-Afrika's actieve rol als verdediger van de Palestijnen. Het IGH wordt doorgaans weergegeven als een legitieme autoriteit, hoewel dit niet uitdrukkelijk benoemd wordt. Wel wordt er éénmalig benadrukt in de subtitel dat het IGH geen afdwingingsmacht heeft, waardoor de autoriteit van het IGH wordt afgezwakt. Doorgaans draagt het vermelden van het IGH in de titel zelf, aan de hand van termen zoals *UN Top Court*, wel bij aan de legitimiteit van de uitspraken.

4.3.2.2 Wall Street Journal

In de WSJ wordt de genocidezaak wordt minder consequent in beeld gebracht dan in de NYT. In sommige gevallen wordt de zaak slecht kort vernoemd in de subtitels of als onderdeel van een breder artikel over andere onderwerpen. In twee gevallen werd helemaal niets gerapporteerd over de evolutie van het proces. Wanneer de genocidezaak wel expliciet vernoemd wordt, verschuift de focus vaak naar Israëls verweer. Wel wordt Israël impliciet als dader in beeld gebracht in verschillende artikelen.

De WSJ gebruikt verschillende mechanismen om de geloofwaardigheid van Israëls verweer te versterken. Tegelijkertijd wordt ook het discours van Zuid-Afrika in sommige gevallen ondersteund door verwijzingen naar juridische instellingen, zoals in artikel J, waar het IGH als autoriteit wordt erkend ondanks de minimalisering van de uitspraak. Israëls uitspraken worden echter sterker ondersteund dan die van Zuid-Afrika, met meer nadruk op emotionele en historische mechanismen (zoals bijvoorbeeld in Artikel I). In artikel M wordt Israëls positie dan weer impliciet verzwakt door in te zoomen op de diplomatieke gevolgen van Israëls acties en de steun van Egypte voor Zuid-Afrika.

Zuid-Afrika's uitspraken worden minder vaak gekoppeld aan erkende bronnen in de WSJ. Israëls verweer wordt regelmatig ondersteund door emotionele en historische connotaties, zoals in artikel I.

Zuid-Afrika wordt in de WSJ ook minder vaak gepositioneerd als een moreel gerechtvaardigde actor. In sommige artikelen verkrijgt het discours indirecte legitimiteit door de steun van Egypte of de context van Israëls acties weer te geven. In andere gevallen, zoals in artikel H, blijft het discours van Zuid-Afrika op de achtergrond. Het IGH wordt overwegend kritisch gepositioneerd in de WSJ. Artikel N is hier een duidelijk voorbeeld van: het IGH wordt gedelegeitmeerd als *"anti-Israël"* en *"detached from reality"*. Dit contrasteert met enkele neutralere weergaven van het IGH, zoals in artikel J.

De analyse van de WSJ toont een meer kritische benadering van het discours van Zuid-Afrika in vergelijking met de NYT. Hoewel Zuid-Afrika soms impliciet als winnaar van de machtsstrijd wordt weergegeven (bijv. Artikel M), ligt de focus vaker op het verdedigen van Israël en het minimaliseren van de impact van Zuid-Afrika's uitspraken. De WSJ gebruikt emotionele en historische mechanismen om sympathie voor Israël op te wekken, maar erkent in sommige gevallen ook de ernst van hun acties

en de bredere diplomatieke context. Deze gemengde *framing* weerspiegelt hoe het discours van Zuid-Afrika niet volledig wordt genegeerd, maar wel duidelijk wordt uitgedaagd door het dominante pro-Israël discours.

4.3.3 Samenvatting media analyse

De analyse van de media artikelen in de NYT en WSJ demonstreert dat Zuid-Afrika's discours een alternatieve waarheid introduceert binnen de Amerikaanse samenleving. De NYT legitimeert Zuid-Afrika's argumenten door deze sterk in beeld te brengen, ze te linken aan juridische normen en te versterken aan de hand van emotionele connotaties. De WSJ brengt vaker Israël's verweer in beeld en focust nog steeds sterk op Israël's slachtofferrol aan de hand van historische connotaties en het ondermijnen van de autoriteit van het IGH. Ondanks deze opvallende verschillen biedt de mediaberichtgeving ruimte voor kritische vragen over Israël's rol, hetgeen de perceptie van het conflict binnen de Amerikaanse samenleving kan beïnvloeden.

4.4 Deelconclusie 4

Er wordt geconcludeerd dat het discours van Zuid-Afrika wel degelijk een belangrijke rol kan spelen in de manier waarop Amerikaanse burgers het Israël-Hamas conflict waarnemen. Foucault benadrukt dat waarheden niet absoluut zijn, maar voortkomen uit machtsrelaties en de discursieve strijd binnen het RoT. Het discours van Zuid-Afrika fungeert als een 'andere waarheid' of een parrhesia. Hoewel het dominante discours niet meteen verworpen wordt, vindt Zuid-Afrika's discours wel aansluiting binnen het RoT en kan het bijdragen aan de vorming van alternatieve perspectieven en bepalen hoe het conflict in de VS wordt geïnterpreteerd.

Hoewel media een cruciale rol speelt in de perceptievorming, is het slechts één van de vele factoren die de werkelijkheid vormgeven. Sociale media, universiteitscampussen, straatprotesten, persoonlijke relaties en andere sociaal-culturele contexten dragen eveneens bij aan dit proces. Deze complexe interactie maakt het, in lijn met Foucaults inzichten, onmogelijk om een directe causale relatie tussen mediaberichtgeving en publieke opinie aan te tonen. Toch kan geconcludeerd worden dat het discours van Zuid-Afrika een betekenisvolle positie heeft verkregen in de *game of truth* in de VS. Het doorsijpelen van deze andere waarheid in het Amerikaanse RoT kan een impact hebben op de steun van de VS aan Israël. Dit wordt in het volgende onderdeel onderzocht door in te zoomen op één onderdeel van het 'steunpakket' van de VS aan Israël, namelijk de discursieve diplomatieke steun binnen de UNSC.

5 HET DISCOURS VAN DE VERENIGDE STATEN IN DE VN VEILIGHEIDSRAAD

"...discourse can be both an instrument and an effect of power, but also a hindrance, a stumbling block, a point of resistance and a starting point for an opposing strategy. Discourse transmits and

produces power; it reinforces it, but also undermines it and exposes it, renders it fragile and makes it possible to thwart it.”

(Foucault, 1978, p.101)

5.1 Inleiding

Macht bepaalt kennis; en kennis herbevestigt macht (Foucault, 1978, p.101). Vanuit deze redenering wordt het discours van de VS in de UNSC op twee manieren geïnterpreteerd. Enerzijds is het discours een resultaat van een *game of truth* en is het dus een manifestatie van welke *statements* als waarheid worden gezien. Anderzijds kan het ook functioneren als een vorm van steun aan Israël, aangezien discours macht herbevestigt (Diaz-Bone, 2008, p.12).

Daarom is het interessant om dit discours in de UNSC te onderzoeken: het demonstreert welke verhalen over de tijd heen onderdeel worden of blijven van het RoT. Daarnaast beantwoordt een analyse van dit discours bovendien ook de meer tastbare vraag of het discours van de VS in de UNSC een vorm van diplomatieke steun is aan Israël en of dat ook zo blijft.

‘Diplomatieke steun’ wordt begrepen als een specifieke vorm van steun van één staat naar een andere staat. Andere vormen van steun zijn financiële steun of militaire steun. Staten kunnen elkaar op diplomatieke wijze ondersteunen door bijvoorbeeld gunstig te stemmen in een internationale organisatie of door kritische resoluties af te weren met een veto. In dit onderzoek ligt de focus op diplomatieke steun in de vorm van discours. Foucault benadrukt het belang van discours in machtsdynamieken en dus biedt deze vorm van steun binnen mijn Foucaultiaans kader de meest waardevolle inzichten. Bovendien biedt dit de mogelijkheid om nuances in de positie van de VS te onderzoeken die bijvoorbeeld een analyse van cijfermateriaal over wapenakkoorden niet kan bieden. Anderzijds zou dergelijk kwantitatief onderzoek wel een toekomstige waardevolle aanvulling kunnen zijn op deze analyse.

In dit deel wordt de evolutie van het discours gedurende het verloop van de genocidezaak onderzocht. Er wordt hierbij gefocust op de vraag of en hoe de VS Israëls slachtofferrol benadrukt, zowel vóór de start van de procedure als na de verschillende uitspraken van het IGH. De verwachting is dat het discours in de vroegere speeches Israëls slachtofferrol sterk zal benadrukken, zoals in het dominante discours binnen het Amerikaanse RoT na 7 oktober 2023. Na de aanvang van de genocidezaak zal er vermoedelijk een bijsturing van dit discours plaatsvinden, waarbij Israël niet enkel als slachtoffer, maar ook als dader zal worden afgebeeld, zoals dit ook gebeurde in de Amerikaanse media artikelen. Er wordt verwacht dat de statements binnen dit discours zullen ondersteund worden door de mechanismen, bronnen en waarheidsprekers die hun neutraliteit benadrukken volgens de gevestigde regels van het RoT. In de recentere speeches zullen discursieve praktijken vermoedelijk ook Israëls dader rol benadrukken.

5.2 Methodologie

Er wordt gebruik gemaakt van een longitudinale kritische discours analyse als methodologie. Deze analysemethode maakt een systematisch onderzoek mogelijk van de terugkerende thema's en boodschappen, gebruikte *framing* technieken en retorische patronen, én hun evolutie in de tijd.

5.2.1 Bronnen

De primaire bronnen voor deze analyse zijn verslagen van vergaderingen van de UNSC, afkomstig uit de UN Digital Library. Deze verslagen van de vergaderingen bevatten de speeches van de delegatie van de VS en geven een volledig beeld van hun standpunt ten aanzien van het conflict in Gaza. De selectie van speeches gebeurde op basis van een systematisch proces, zodat de relevantie en consistentie in de hele dataset werd gewaarborgd. De selectiecriteria waren de volgende:

- Focus op één orgaan van de VN: Alleen speeches gehouden in de UNSC werden in overweging genomen, aangezien dit het belangrijkste VN-orgaan is voor het handhaven van vrede en veiligheid.
- Tijdsframe: De studie onderzoekt speeches van 7 oktober 2023 tot 31 augustus 2024. Deze afbakening vermijdt mogelijke retorische verschuivingen veroorzaakt door besprekingen van andere regionale actoren, zoals Iran, of de invloed van de Amerikaanse presidentscampagne.
- Agenda van de vergadering: Alleen vergaderingen met de titel “De situatie in het Midden-Oosten, inclusief de Palestijnse kwestie” werden geïncludeerd, omdat deze specifiek gaan over het conflict in Gaza.
- Methode van *sampling*: Er werd een systematische steekproefmethode toegepast, waarbij elke vierde toespraak werd geanalyseerd. Er werd een uitzondering gemaakt voor speech 25, die voornamelijk ging over Iran en Hezbollah, waardoor speech 26 werd gebruikt. Deze aanpassing zorgde ervoor dat de focus behouden werd op de Amerikaanse steun voor Israël. De steekproefmethode was noodzakelijk om de teksten grondig te onderzoeken met oog voor detail (Neuendorf, 2002, p.84)

Een overzicht van de onderzochte speeches is te vinden in BIJLAGE TABEL 4.

5.2.2 Uitvoering van de analyse

De analyse van de speeches verliep in meerdere stappen om de gegevens systematisch te categoriseren en te interpreteren. Om *research bias* te voorkomen, werden zowel de thematische opdelingen als de lijst met codes volledig afgerond alvorens tot coderen over te gaan (Neuendorf, 2002, p.11).

De eerste stap bestond uit het nauwkeurig lezen van de speeches om terugkerende thema's en patronen te identificeren. Algemene observaties werden vastgelegd in een informele database als leidraad voor de thematische categorisatie. Op basis van de voorlopige observaties werden acht thema's geïdentificeerd.

Thema's
Humanitarian situation
Security
Hostages
The future; post-conflict
Negotiations on ceasefire and diplomatic efforts
Global political dynamics
The West Bank
Anti-Semitism

Aan de hand van deze thematische opdeling kan worden onderzocht welke thema's uitvoeriger besproken worden dan andere, waar de klemtoon ligt en hoe dit evolueert. Bovendien stelt het mij in staat ook dat wat niet gezegd wordt op te merken, hetgeen een essentieel onderdeel is van kritische discours analyse (Khan & MacEachen, 2021, p.6 ; Fairclough, 1995, p.5).

Elke speech werd vervolgens opgedeeld in samenhangende units (zinnen of alinea's) die overeenkwamen met één van de acht thematische secties. Deze eenheden werden genummerd voor een duidelijk overzicht van de tekst in de database. Elke unit werd slechts één keer in de database opgenomen, ook wanneer een eenheid onder meerdere categorieën kon geplaatst worden. De belangrijkste boodschap van de unit was hierbij bepalend om de categorisering te bepalen. Eenheden die alleen betrekking hadden op formaliteiten, zoals het begroeten van andere afgevaardigden of het bedanken van de voorzitter, werden niet opgenomen in de database.

Een open coderingsproces werd gebruikt om de inhoud en discursieve praktijken binnen de thematische secties te classificeren (Bijlage TABEL 5). De codes werden ingedeeld in drie hoofdgroepen:

- Positieve steun voor Israël (+): Subcodes omvatten expliciete bevestigingen van steun (bv. "wij onderschrijven"), verdediging van Israëlische acties en beschuldigingen aan het adres van Hamas.
- Kritische uitspraken over Israël (-): Subcodes bevatten distantiëring van specifieke Israëlische acties

- Neutraal (0): Verklaringen die geen duidelijke steun of kritiek weerspiegelden.

De gecodeerde units kregen een kleurcode (groen voor positief, rood voor kritisch, blauw voor neutraal) om een visueel overzicht te creëren van de inhoud en discursieve praktijken binnen het discours. Dit maakte een vergelijkende analyse mogelijk van de dominante boodschappen in verschillende speeches en hun progressie in de tijd.

Vervolgens werden de gecodeerde gegevens geanalyseerd om thematische conclusies te formuleren. In de analyse werd gekeken naar temporele tendensen door veranderingen in het discours en het gebruik van ondersteunende mechanismen, bronnen en waarheidsprekers te bestuderen.

Tenslotte werden de resultaten geïnterpreteerd op basis van het RoT-kader (BIJLAGE TABEL 1).

De subjectieve aard van codering en thematische categorisering kan leiden tot vooringenomenheid, ondanks pogingen om consistentie te behouden. Bovendien beperkt de uitsluiting van speeches die zich focussen op actoren zoals Iran en Hezbollah de draagwijdte wel tot de Amerikaanse-Israëlische betrekkingen, maar kan het de onderling verbonden regionale dynamieken over het hoofd zien (Khan & MacEachen, 2021, p.7).

5.3 Analyse

De resultaten van het onderzoek worden hieronder per thema besproken. De conclusies worden verduidelijkt aan de hand van fragmenten (*“cursief”*) uit de geanalyseerde speeches, waarin eigen markeringen (**vetgedrukt**) worden aangebracht.

5.3.1 Humanitaire situatie

Het eerste thema ‘humanitaire situatie’ demonstreert de meest opvallende trends in de analyse.

Ten eerste is het opvallend dat er gradueel meer uitspraken binnen dit thema geplaatst worden. Dit demonstreert een verschuiving van de klemtoon van de VS: voordien werd meer gefocust op de slachtofferrol van Israël, later werd het grootste deel van de speeches gewijd aan de humanitaire situatie en impliciet aan de actieve rol die Israël hierin speelt.

Ook de veranderde toon is opvallend. Voorafgaand aan de eerste uitspraak van het IGH in de genocidezaak worden slechts 4 van de 23 units binnen dit thema gecodeerd als ‘kritisch ten opzichte van Israël’. Na de uitspraak verandert dit: van de 51 uitspraken in deze periode zijn er 26 kritisch ten aanzien van Israël, 15 neutraal en slechts 10 steunen Israël.

Tenslotte wordt ook op vlak van taalgebruik een opvallende verandering vastgesteld. In de vroegere speeches wordt Israël voorzichtig aangesproken over internationale verplichtingen, bijvoorbeeld met uitspraken zoals:

*“The United States has reiterated to its **Israeli partners** the need to protect civilian life, consistent with international humanitarian law. The protection of civilians and the protection of people who are trying to get to safety must be a central focus **for everyone involved.**”*

(S/PV. 9439, (30-32))

In dit fragment spreekt de VS zich niet uit over de vraag óf Israël bepaalde internationale normen schendt, ze stellen enkel dat ze het belang hiervan benadrukken. Er wordt verwezen naar Israël als ‘its Israeli partners’ en ook de bewoording ‘for everyone involved’ verlegt de focus van Israël als potentiële dader naar Israël als één van de in het conflict betrokken actoren.

Na de eerste uitspraak van het IGH wordt de toon aanzienlijk scherper, met uitspraken zoals:

*“Israel **must do more** to prevent civilian casualties **immediately**. And President Biden has made clear that **United States policy will be determined by its assessment of Israel’s immediate and sustained action on those steps**. Israel has taken some positive steps, but **not nearly enough and not quickly enough**. And so, the United States’ position is clear: **Israel must take immediate action** to open additional land crossings into northern Gaza. As Gaza faces imminent famine, **lives hang in the balance, and every day matters.**”*

(S/PV. 9617 (3-4))

*“Another factor limiting the distribution of aid has been the **repeated failure** of deconfliction mechanisms. Since 7 October, more than 230 humanitarian workers have been killed. That is **tragic and unacceptable**. Deconfliction mechanisms are vital. That is how we protect the lives of those who are working to save the lives of innocent people. And so, **Israel must fully implement functional deconfliction procedures. It must.**”*

(S/PV. 9617 (9))

*“We are also **concerned** by another incident in which the **IDF fired towards a UNICEF vehicle**. Those security incidents make the work of those organizations significantly harder. **Those incidents should not happen. Israel must not only take ownership for its mistakes, but also take concrete actions to ensure the IDF does not fire on United Nations personnel again.**”*

(S/PV. 9715 (13))

Deze uitspraken illustreren de duidelijke verschuiving in het Amerikaanse discours, waarbij Israël steeds kritischer wordt aangesproken. Ten eerste wordt op zeer directe en concrete wijze geformuleerd wat Israël hoort te doen (*‘Israel must’*). Voordien werden deze verplichtingen minder concreet benoemd, door bijvoorbeeld te verwijzen naar ‘het internationaal of humanitair recht’. Er wordt ook benadrukt welke gevolgen de handelingen van Israël met zich meebrengen: *‘lives hang in the balance’* en *‘230 humanitarian workers have been killed’*. Hierdoor wordt Israël duidelijk in de positie van ‘de dader’ geplaatst. Bovendien wordt de retoriek van onvoorwaardelijke steun duidelijk

doorbroken, door te stellen dat het beleid van de VS afhankelijk is van de vraag of Israël concreet geformuleerde stappen onderneemt.

5.3.2 Veiligheid

Uitspraken binnen dit thema werden uitsluitend in de eerste vier speeches gevonden, voorafgaand aan de uitspraak van het IGH. Hierin wordt de existentiële dreiging van Hamas voor Israël benadrukt en de zorgen over een mogelijke escalatie van het conflict. Na de IGH uitspraak verdwijnt dit thema volledig uit het discours.

*“If members of the Council, like the United States, **want to prevent the conflict from spreading**, they must tell Iran and its proxies, in public, in private, through every means, not to open another front against Israel in this conflict and not to attack Israel’s partners.”*

(S.PV/9451 (60))

*“But right now, a few things bear reiterating: that the **atrocities Hamas committed on 7 October** must be condemned; that we must pursue justice for the **victims of horrific sexual violence** perpetrated by Hamas on and after that day; that **Israelis still face barrages of rocket fire to this day** — rocket fire launched by Hamas from civilian infrastructure in Gaza at civilians in Israel”*

(S/PV. 9513 (2))

5.3.3 Gijzelaars

Het thema ‘gijzelaars’ speelt in de eerste speeches een zeer prominente rol. Hamas wordt fel bekritiseerd en de persoonlijke verhalen van gijzelaars en hun families worden uitvoerig gedeeld. Een voorbeeld is het verhaal van Naama, een vredesactiviste die zich inzette voor gelijke rechten voor Israëli’s en Palestijnen.

*“We heard from Amit and Michael Levy, whose **sister, Naama**, was kidnapped by Hamas. Many of us have seen the video of her being forced into a Jeep at gunpoint, her hands tied and her pants bloodied. But what many of us do not know is **Naama’s story** — the fact that she was **a peace activist** who built connections with Palestinians **in an effort to chart a brighter future**. **She dreamed** of being a diplomat, and maybe even sitting in this very Chamber. **Her smile is missed every single day.**”*

(S/PV.9513 (11))

Dergelijke verhalen roepen sterkte emoties op en versterken bijgevolg de veroordeling van de acties van Hamas en de framing van Israël als slachtoffer. Vanaf de tweede uitspraak van het IGH neemt de aandacht voor dit onderwerp sterk af. In de latere speeches wordt het namelijk slechts zeer kort of soms zelfs helemaal niet vernoemd, wat een duidelijke verschuiving qua focus demonstreert.

*"Today's briefings underscore the vital importance of finalizing a ceasefire with the **release of hostages**, as the Security Council called for in resolution 2735 (2024)."*

(S/PV.9715 (15))

5.3.4 Toekomst

In de eerste speeches ligt de nadruk op Hamas als grootste obstakel voor duurzame vrede. Dit wordt regelmatig voorgesteld aan de hand van metaforen of symbolische uitdrukkingen.

"Members of the Council, we stand at a crossroads. Two paths lie before us. The difference between them could not be starker. One is the path offered by Hamas. We know where it leads — death, destruction, suffering and darkness. The other is the path towards greater peace, greater stability, greater opportunity, greater normalization and integration."

(S/PV. 9451 (74-76))

Deze nadruk verandert echter vanaf speech 9, waarin wordt gesteld dat Israëlische nederzettingen in de Westbank een obstakel vormen voor een duurzame oplossing.

*"We **urge** Israel to prevent those attacks, working in coordination with the Palestinian authorities. We reiterate our position that advancing Israeli settlements in the West Bank is **an obstacle to the achievement of a two-State solution** — the end state that we all want to see, as we seek to bring the fighting in Gaza to a close."*

(S/PV.9667 (3))

Hoewel de VS wel vaker kritiek uit op de nederzettingen in de West Bank, is het opvallend dat deze acties expliciet benoemd worden als een belemmering voor vrede. Hierdoor wordt Israël duidelijk ook als dader geprofileerd.

5.3.5 Cease-fire

In de eerste drie speeches ligt de focus op de bemiddelende rol van de VS in het conflict. Op die manier profileert de VS zich als een gedreven maar neutrale actor, die zich bekommert om het leed van de Palestijnen.

"The United States has worked relentlessly to make real those principles. We continue to coordinate closely with Egypt, Israel and partners across the region, as well as with the United Nations, to build mechanisms that will enable sustained humanitarian assistance to flow to civilians in Gaza without benefiting Hamas or any other terrorist group."

(S/PV. 9451 (31-33))

In volgende speeches verschuift de focus naar het uitgewerkte *cease-fire* akkoord. Er wordt beklemtoond dat de bal in het kamp van Hamas ligt en dat het uitblijven van een akkoord aan Hamas te wijten is. Door dit te linken aan de humanitaire noodsituatie in Gaza, wordt de schuld van Israël onttrokken, aangezien Israël het conflict wél wil beëindigen, maar Hamas dit in de weg staat:

*“The Council must call on **Hamas to agree to the ceasefire deal on the table. Israel has already agreed to the terms of that deal.**”*

(S/PV.9572 (12))

*“If Hamas actually cared about the Palestinian people, **it would agree to that deal**, which would enable much more humanitarian relief to get into the hands of Palestinian civilians in Gaza, who are starving and who do not have clean water, adequate shelter or essential medicines.”*

(S/PV.9572 (13))

Vanaf de tweede uitspraak van het IGH is een nieuwe verandering in het discours op te merken. In recentere speeches, zoals in speech 9, wordt namelijk ook Israël expliciet aangesproken en gevraagd om constructief bij te dragen aan de *cease-fire* onderhandelingen.

*“That is why we continue to underscore that an immediate ceasefire is essential to stabilize and improve the humanitarian situation and protect innocent lives, and **we have urged Prime Minister Netanyahu to empower his negotiators to conclude a deal without delay to bring the hostages home.**”*

(S/PV.9596 (15))

*During his meeting yesterday with Prime Minister Netanyahu, **President Biden expressed the need to close the remaining gaps and finalize the deal as soon as possible to bring all of the hostages home and reach a durable end to the war in Gaza.***

(S/PV.9694 (5))

In deze uitspraken wordt de rol van Israël in het conflict impliciet benadrukt. Deze verschuiving illustreert een kritischere houding van de VS ten opzichte van Israël en een impliciete framing van Israël als dader.

5.3.6 [Internationale politieke dynamiek](#)

De uitspraken van de VS binnen dit thema worden gekenmerkt door het systematisch marginaliseren van staten die een andere houding aannemen, door hen te bestempelen als bondgenoten van Hamas. Staten die de slachtoffers van de aanslag op 7 oktober niet centraal stellen in hun discours, worden ervan beschuldigd het geweld te ontkennen, te minimaliseren, of zelfs terreur aan te moedigen. Dit

versterkt de wij-zij retoriek, waarin Israël en de VS aan de kant van de slachtoffers staan en andere staten aan de kant van de terroristen.

“Russia continues to try to portray itself as a great humanitarian actor when it comes to Gaza, yet it does very little when it comes to trying to address the humanitarian situation.”

(S/PV.9694 (18))

*“As I have said many times, **Russia does not help solve humanitarian crises; it creates them.**”*

(S/PV.9694 (20))

*“And yet so many people around the world, including some members of the Security Council, have been **silent in the face of those atrocities**. Worse, some openly viewed those atrocities with suspicion and scepticism. **That is unforgivable and a gross affront to all survivors of conflict-related sexual violence.**”*

(S/PV.9572 (3))

Binnen dit thema werd ook de bespreking van de Genocidezaak gecategoriseerd. Een eerste bemerking is het feit dat de VS slechts éénmalig naar de rechtszaak verwijst. Een tweede bemerking is de manier waarop de VS dit doet. In speech 6 wordt uitdrukkelijk besproken waar het IGH zich niet over uitsprak:

*“.... we must be honest about what the Court has not ordered. Specifically, **it has not ordered an immediate ceasefire**. It has **not** made any finding in this preliminary phase of the proceedings that **Israel committed genocide or otherwise violated** the Genocide Convention. And indeed, the United States continues to believe that **such allegations are unfounded.**”*

(S/PV.9540, 9-10))

Zo gebruikt de VS de uitspraak van het IGH als onderbouwing van de eigen ingenomen positie. Door enkel te benadrukken wat niet werd gezegd, worden andere essentiële elementen van de uitspraak, zoals de argumenten van Zuid-Afrika of de verplichtingen van Israël onder de voorlopige maatregelen die wél werden opgelegd, volledig genegeerd. Dit creëert de indruk dat Israël door het IGH werd ‘vrijgesproken’, hetgeen de positie van Israël als slachtoffer herbevestigd.

*“The Court’s provisional measures order is **consistent with the United States’ view** that Israel has the **right to take action**, in accordance with international humanitarian law, to ensure the **terrorist attacks** of 7 October 2023 cannot be repeated.”*

(S/PV.9540 (5))

5.3.7 De West Bank

Het onderwerp 'settler violence' komt in drie speeches naar voren (in speech 4, 6 en 9). Binnen dit thema is het discours van de VS overwegend kritisch ten opzichte van Israël. Zo wordt in speech 4 en 9 expliciet erkend dat de acties van Israël in de West Bank in strijd zijn met internationaal recht.

*"...even before Hamas's attack on 7 October, the year 2023 has been the deadliest year for Palestinians in the West Bank since 2005. **The United States condemns those violent attacks.** We believe that the perpetrators must be held accountable."*

(S/PV.9513 (7))

*"Furthermore, we reiterate our belief that Israel's programme of support for the expansion of settlements **is inconsistent with international law and serves only to weaken Israeli security.**"*

(S/PV.9667 (4))

Toch is er in speech 6 een opvallende nuancering te vinden:

*"We also urge and expect members of the Council to avoid drawing a **false equivalence** between those actions* and hostage-taking by a foreign terrorist organization. **Let me be clear: those two things are not the same.**"*

(S/PV.9572 (7))

{dit betreft: "the detention of Palestinian men and women has been compounded by alleged instances of cruel, inhuman and degrading treatment, including increased instances of various forms of sexual violence" (S/PV.9572, 6)}

Dit is een duidelijk voorbeeld van het 'enige dader vs. enige slachtoffer' discours. Dezelfde handelingen worden namelijk anders gekwalificeerd op basis van de identiteit van de dader.

5.3.8 Antisemitisme

Uit de analyse blijkt dat verwijzingen naar de Holocaust en antisemitisme voornamelijk direct na de aanslagen op 7 oktober voorkomen. In de eerste speech wordt de aanval expliciet omschreven als de dodelijkste aanval op het Joodse volk sinds de Holocaust en wordt dit zelfs herhaald.

*"That was **the worst massacre of Jewish people since the Holocaust.** I want to say that **once again:** that was the worst massacre of Jewish people since the Holocaust. It was **an appalling human tragedy** that has brought to the surface the **painful scars left by a millennium of anti-Semitism.**"*

(S/PV. 9439 (2-4))

Deze beschrijving keert later slechts éénmalig terug in speech 9, waarin ook de uitspraak van het IGH zoals hierboven vermeld wordt besproken. Dit kan toeval zijn, maar het kan ook geïnterpreteerd worden als een strategie om met dit emotioneel historisch discours de juridische ontwikkelingen van de Genocidezaak te overschaduwen.

*“ Hamas set this conflict in motion on 7 October **when it carried out the deadliest attack on Jews since the Holocaust.** It now has a choice to make.”*

(S/PV.9540 (17))

Daarnaast wordt ook in speech 4 een toename van antisemitisme genoemd, maar in combinatie met de toename van islamofobie, vergezeld met de algemene oproep om gevaarlijke ontmenselijking discourses te voorkomen.

*“Over the past two months, we have witnessed **a spike in antisemitism and Islamophobia**, both online and in our communities, including in our own backyard here in New York City.”*

(S/PV.9513 (9))

5.4 Deelconclusie 5

Het **discours** van de VS toont zowel continuïteit als verandering in de manier waarop Israël wordt weergegeven. In vroegere speeches werd Israël voornamelijk afgebeeld als slachtoffer, met een sterke nadruk op antisemitisme, de nationale veiligheid en het recht op zelfverdediging. Tegelijk wordt de dader rol van Hamas sterk benadrukt. Naarmate de genocidezaak vordert, verschuift het discours. Israëls actieve rol in het conflict wordt benadrukt, door inbreuken te belichten en de humanitaire crisis in Gaza frequenter te bespreken. Het discours richt zich dus steeds vaker op Israëls verplichtingen onder het internationaal recht. Dit is voornamelijk zichtbaar in de thema's 'humanitaire situatie' en 'ceasefire-onderhandelingen'.

De VS maakt gebruik van verschillende **mechanismen** om hun discours te ondersteunen en hun truth claims te versterken. Sociale en culturele normen, zoals de westerse nadruk op veiligheid en terrorismebestrijding, en historische connotaties, zoals verwijzingen naar de holocaust of het vergelijken van Hamas met ISIS, worden voornamelijk in de vroege fase expliciet benadrukt. Thema's zoals Antisemitisme en veiligheid spelen een prominentere rol in de eerste speeches. Na de eerste, en al zeker na de tweede, IGH uitspraak verdwijnen deze thema's grotendeels uit het discours. Daarnaast is het opvallend hoe deze mechanismen in verdere speeches worden gehanteerd om de eigen neutrale positie onbevlekt te houden. Zo wordt er gebruik gemaakt van woordenschat die benadrukt dat Israël en de VS niet op één lijn zitten wat de situatie in Gaza betreft. Ook wordt benadrukt dat de steun van de VS niet langer onvoorwaardelijk is.

Het discours van de VS weerspiegelt een sterke focus op specifieke **bronnen** en verhalen. In de vroege fases worden de verhalen van gijzelaars en slachtoffers van Hamas prominent belicht, wat emoties

oproep en steun voor Israël versterkt. Naarmate de Genocidezaak vordert, verschuift de focus naar bredere juridische en humanitaire thema's.

Het Amerikaanse discours omtrent de uitspraak van het IGH is erg opvallend. De VS richt zich volledig op wat het IGH niet heeft beslist, namelijk een verplichte staakt-het-vuren en dat Israël een genocide begaat, waardoor de bredere juridische implicaties van de zaak worden geminimaliseerd. Dit creëert de indruk dat Israëls acties door het IGH gelegitimeerd worden. De vraag hierbij is of de VS dit eerder doet om Israëls rol als dader in het conflict te minimaliseren of om de eigen positie (die tot dan toe sterk gericht was op Israëls slachtofferpositie) te verdedigen.

In de speeches wordt Israël doorgaans gepositioneerd als een betrouwbare partner, als **waarheidspreker**. Staten met een andere visie op het conflict of de rol van Israël in het conflict, worden ondermijnd door hun vooringenomenheid te benadrukken. Op die manier probeert de VS te controleren wiens verhaal als waarheid aanvaard kan worden. Zoals reeds aangehaald probeert de VS ook in recentere speeches de banden met Israël symbolisch te versoepelen, door bijvoorbeeld te benadrukken dat de VS niet op de hoogte was van bepaalde militaire strategieën.

In conclusie, de Amerikaanse houding in de UNSC blijft dus grotendeels consistent in haar steun voor Israël, maar toont wel belangrijke nuances naarmate de juridische ontwikkelingen omtrent de genocidezaak plaatsvinden. Terwijl het discours van de VS aanvankelijk sterk emotioneel geladen was en onvoorwaardelijk pro-Israël, verschuift het discours naar een meer kritische en genuanceerde houding, met een groeiende aandacht voor de humanitaire noodtoestand in Gaza. De dader positie van Israël wordt gradueel prominenter behandeld binnen het discours van de VS in de UNSC. Dit ligt in lijn met de verwachtingen op basis van de media analyse.

6 CONCLUSIE

Deze thesis heeft de complexe dynamiek van discours en machtsrelaties onderzocht in de context van de Israël-Hamas oorlog, met een specifieke focus op de steun van Westerse staten aan Israël. De centrale onderzoeksvraag, "Hoe beïnvloedt het discours van Zuid-Afrika in de genocidezaak de diplomatieke steun van de VS aan Israël?", werd onderzocht aan de hand van een FDA omtrent de weergave en interpretatie van het Zuid-Afrikaanse discours in het Amerikaanse RoT.

De analyse demonstreert dat het dominante discours in de Amerikaanse samenleving Israëls acties in Gaza legitimeert door een selectieve weergave van Israël als slachtoffer. Dit wordt versterkt door historische framing en het systematisch onderbelichten van Palestijns leed. Ook wordt het discours gevoed door krachtige mechanismen, zoals verwijzingen naar antisemitisme en Israëls recht op zelfverdediging, en ondersteund door gezaghebbende bronnen en de controle van waarheidsprekers. Deze machtsstructuren zorgen ervoor dat alternatieve perspectieven, zoals de Palestijnse ervaring van onderdrukking en geweld, moeilijk doordringen tot het Amerikaanse publiek

Het discours van Zuid-Afrika in de genocidezaak fungeert als een parrhesia of verstorende kracht binnen dit RoT. Zuid-Afrika biedt een alternatieve waarheid, die focust op Israëls rol als dader. Tegelijk voldoet het aan de regels en procedures van het Amerikaanse RoT, waardoor het verhaal kan resoneren binnen de Amerikaanse samenleving. Zuid-Afrika beroept zich op internationaal recht en universele normen, zoals het verbod op genocide, oorlogsmisdaden en schendingen van mensenrechten. Dit versterkt de morele en juridische framing van het discours. Ook de verwijzingen naar structureel geweld, zoals de Nakba, bieden een tegenwicht tegen de selectieve historische framing in het Westen.

Uit de media analyse blijkt dat het discours van Zuid-Afrika een rol kan spelen in de perceptie van het Israël-Hamas conflict bij Amerikaanse burgers. Het fungeert als een alternatieve waarheid die de hegemonie van het dominante discours uitdaagt. Hoewel mediabronnen slechts één factor vormen die het RoT beïnvloedt, kan het Zuid-Afrikaanse discours wel bijdragen aan het ontstaan van alternatieve perspectieven. Dit toont aan dat internationale juridische processen een impact kunnen hebben op de publieke opinie, zelfs in samenlevingen waar dominante discourses sterk verankerd zijn.

In lijn met Foucaults theorie past het Amerikaanse discours in de UNSC zich geleidelijk aan aan de veranderende percepties in de samenleving. Aanvankelijk bleef de VS vasthouden aan een sterk pro-Israël discours, door Israël te positioneren als slachtoffer en te focussen op veiligheid en terrorismebestrijding. Naarmate de genocidezaak vorderde, evolueerde dit discours. De VS ging Israël ook weerspiegelen als een actor met verantwoordelijkheid in het conflict. Humanitaire thema's en internationale verplichtingen kregen meer aandacht en de steun van de VS werd niet langer 'onvoorwaardelijk' genoemd. Dit weerspiegelt de impact van het Zuid-Afrikaanse discours op het Amerikaanse RoT en op het discours binnen de UNSC.

Zo demonstreert deze thesis dat internationale rechtbanken niet enkel een juridische functie vervullen, maar ook een krachtig instrument kunnen zijn in de strijd tegen onrechtvaardigheid en machtsongelijkheid door indirecte, niet-juridische effecten te generen. Het Zuid-Afrikaanse discours toont aan dat ook staten met minder geopolitieke macht invloed kunnen uitoefenen door strategisch gebruik te maken van recht en discours. Hoewel Israël de voorlopige maatregelen van het IGH naast zich neer kan leggen, blijft wél het verhaal - het discours - van belang. Het benoemen van onrecht, selectieve representatie of bias kan verandering teweegbrengen. Hoewel deze veranderingen vaak langzaam verlopen en minder tastbaar zijn dan de strikt juridische gevolgen van rechtszaken, bewijst dit onderzoek dat alternatieve discourses via internationale instanties een verschil kunnen maken.

7 BIBLIOGRAFIE

Abicht, L. (2002). *Eén maat en één gewicht: Een kritisch essay over Israël-Palestina*. Pelckmans.

Ahl, H. (2007). A Foucauldian Framework for Discourse analysis. *Handbook of Qualitative Research Methods in Entrepreneurship*, 216–250.

Al Jazeera. (2017, mei 23). *The Nakba did not start or end in 1948*. Al Jazeera.
<https://www.aljazeera.com/features/2017/5/23/the-nakba-did-not-start-or-end-in-1948>

- Al Jazeera. (2023, oktober 15). *Which countries have criticised Israeli attacks on Gaza?* Al Jazeera. <https://www.aljazeera.com/news/2023/10/15/which-countries-have-criticised-israeli-attacks-on-gaza>
- Allison, G., & Piliero, R. (2024). Lessons from Israel's Forever Wars. In Belfer Center for Science and International Affairs & Harvard Kennedy School, *Applied History Project*. <https://www.belfercenter.org/publication/lessons-israels-forever-wars>
- Almustafa, A. (2024). Manipulating News Language on Gaza War: a Critical Discourse Analysis, *Pakistan Journal of International Affairs*, 7(2), <https://doi.org/10.52337/pjia.v7i2.1046>
- Alter, K. J. (2003). Do International Courts Enhance Compliance with International Law? *Review of Asian and Pacific Studies*, 25, 51–78.
- Alter, K. J., Hafner-Burton, E. M., & Helfer, L. R. (2019). Theorizing the judicialization of international relations. *International Studies Quarterly*, 63(3), 449–463. <https://doi.org/10.1093/isq/sqz019>
- Alter, K., Helfer, L., & Madsen, M. (2017). International Court Authority (No. 112). *iCourts - The Danish National Research Foundation's Centre of Excellence for International Courts*. <https://ssrn.com/abstract=3096930Electroniccopyavailableat:https://ssrn.com/abstract=3096930>
- Angel, M., & Sawafta, A. (2025, januari 1). *Gaza population down by 6% since start of war - Palestinian Statistics Bureau*. Reuters. <https://www.reuters.com/world/middle-east/gaza-population-down-by-6-since-start-war-palestinian-statistics-bureau-2025-01-01/>
- Arribas-Ayllon, M., & Walkerdine, V. (2008). Foucauldian Discourse Analysis (Second Edition), *The SAGE Handbook of Qualitative Research in Psychology*, <https://www.researchgate.net/publication/336871927>
- Artsen Zonder Grenzen. (2024). *Gaza: aanhoudende bombardementen dwarsbomen essentiële humanitaire hulp*. <https://www.msf-azg.be/nl/news/gaza-aanhoudende-bombardementen-dwarsbomen-essentiele-humanitaire-hulp/>
- Asrar, S., & Hussein, M. (2023, oktober 26). *How the US has used its veto power at the UN in support of Israel*. Al Jazeera. <https://www.aljazeera.com/news/2023/10/26/how-the-us-has-used-its-veto-power-at-the-un-in-support-of-israel>
- Assalia, I. (2024, mei 13). Western Media Coverage of the Ongoing War in Gaza. *Journal of Artificial Intelligence General Science JAIGS*, 4(1), 320-323.
- Balci, A. (2023, december 23). *Opinion: America's strategic maneuver on Gaza at the United Nations*. E-International Relations. https://www.e-ir.info/2023/12/23/opinion-americas-strategic-maneuver-on-gaza-at-the-united-nations/#google_vignette

- Barghouti, M. (2023, oktober 14). *On October 7, Gaza broke out of prison*. Al Jazeera. <https://www.aljazeera.com/opinions/2023/10/14/on-october-7-gaza-broke-out-of-prison>
- Bastaki, J. (2024, februari 5). *The ICJ's Provisional Orders Measures and the Responsibility of Third States*. *Opinio juris*. <https://opiniojuris.org/2024/02/05/the-icjs-provisional-orders-measures-and-the-responsibility-of-third-states/>
- Becker, A. (2024). Crisis in Gaza: South Africa v Israel at the International Court of Justice (or the unbearable lightness of provisional measures). *Melbourne Journal of International Law*, 25(2). <https://doi.org/10.2139/ssrn.5018178>
- Beinin, J., & Hajjar, L. (2014). Palestine, Israel and the Arab-Israeli Conflict: A primer. *Middle East Research & Information Project*. <https://www.merip.org>
- Bhattarai, P. (2020). Discourse, Power and Truth: Foucauldian Perspective. *International Journal of English Literature and Social Sciences*, 5(5).
- Bigg, M. M., & Gupta, G. (2024, januari 25). *What to know about the ICJ's initial ruling in genocide case*. The New York Times. <https://www.nytimes.com/2024/01/25/world/middleeast/icj-israel-genocide-ruling.html>
- Bigoni, M., Maran, L., Occhipinti, Z. (2024). Of power, knowledge and method: the influence of Michel Foucault in accounting history. *Accounting History*, 23(3), 344-387.
- Bravin, J. (2024, januari 26). *World court rejects demand for Gaza cease-fire*. The Wall Street Journal. <https://www.wsj.com/world/middle-east/world-court-rejects-demand-for-gaza-cease-fire-896312cb?msockid=205b4065cb3461fc043c54edcae6608b>
- Bravin, J., Deng, C., & Peled, A. (2024, januari 12). *Israelis express outrage at genocide accusation in U.N. court*. The Wall Street Journal. <https://www.wsj.com/world/middle-east/israelis-express-outrage-at-genocide-accusation-in-u-n-court-49884317?msockid=205b4065cb3461fc043c54edcae6608b>
- Buckel, S., Pichl, M., & Vestena, C. A. (2024). Legal Struggles: A Social Theory Perspective on Strategic Litigation and Legal Mobilisation. *Social and Legal Studies*, 33(1), 21-41. <https://doi.org/10.1177/09646639231153783>
- Carl, T. (2023, december 29). *South Africa accuses Israel of genocide in U.N. court*. The New York Times. <https://www.nytimes.com/2023/12/29/world/middleeast/south-africa-israel-genocide.html>
- Carroll, D., & Said, E. W. (1986). The world, the text, and the critic. *Comparative Literature*, 38(2). <https://doi.org/10.2307/1771068>
- Clarke, C., & Kenney, M. (2023, november 21). *Hamas is not ISIS — and the comparison itself is counterproductive*. Politico. <https://www.politico.com/news/magazine/2023/11/21/hamas-isis-are-not-the-same-00128107>

Coleman, A. (2003). The International Court of Justice and highly political matters. *Melbourne Journal of International Law*, 4(14). <https://classic.austlii.edu.au/au/journals/MelbJIL/2003/14.html>

Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (adopted 9 December 1948), entered into force 12 January 1951, 78 UNTS 277.

Crowley, M. (2023, 22 december). *A world leader on Ukraine, the US is now isolated over Gaza*. The New York Times. <https://www.nytimes.com/2023/12/22/us/politics/biden-israel-gaza-ukraine.html>

Daher, J. (2024, April 1). *Orientalism, imperialism and the Western coverage of Palestine*. Al Jazeera Media Institute. <https://institute.aljazeera.net/en/ajr/article/2619>

DG NEAR. (2023). *Statement by President von der Leyen on the occasion of the minute of silence held by the College in honour of the victims of the terrorist attacks in Israel, in presence of the Ambassador of Israel to the EU*. European Neighbourhood Policy and Enlargement Negotiations (DG NEAR). https://neighbourhood-enlargement.ec.europa.eu/news/statement-president-von-der-leyen-occasion-minute-silence-held-college-honour-victims-terrorist-2023-10-11_en

Diaz-Bone, R., Bührmann, A. D., Gutiérrez Rodríguez, E., Schneider, W., Kendall, G., & Tirado, F. (2008). The Field of Foucaultian Discourse Analysis: Structures, Developments and Perspectives. *Historical Social Research*, 7-28. <https://www.researchgate.net/publication/299055932>

Dothan, S. (2023). International Adjudication as Governance - iCourts Working Paper Series. *Max Planck Encyclopedia of International Procedural Law, iCourts Working Paper Series, no. 316*. <https://ssrn.com/abstract=4323921>

Eghbariah, R. (2023). *The Harvard Law Review refused to run this piece about genocide in Gaza*. The Nation. <https://www.thenation.com/article/archive/harvard-law-review-gaza-israel-genocide/>

Eligon, J. (2024, januari 12). *With genocide case against Israel, South Africa challenges Western-led order*. The New York Times. <https://www.nytimes.com/2024/01/12/world/middleeast/israel-icj-genocide-south-africa.html>

End Israel's genocide against Palestinians in Gaza. (2024). Amnesty International. Retrieved December 16, 2024, from <https://www.amnesty.org/en/petition/end-israels-genocide-against-palestinians-in-gaza/>

Europees Parlement. (2024). C/2024/2655: *De verachtelijke terroristische aanvallen van Hamas op Israël, Israël's recht om zich te verdedigen in overeenstemming met het humanitair en internationaal recht en de humanitaire situatie in Gaza*.

Fairclough, N. (1995). *Critical discourse analysis: The critical study of language*. Longman.

Foucault, M. (1970). *De orde van het spreken*. Boom uitgevers Amsterdam.

- Foucault, M. (1972). *The Archeology of Knowledge & the Discourse on Language*. Pantheon Books.
- Foucault, M. (1978). *The history of sexuality* (R. Hurley, Trans.; Vol. 1). Pantheon Books.
- Foucault, M. (1979). Truth and power: An interview with Michel Foucault. *Critique of Anthropology*, 4(13–14), 131–137. <https://doi.org/10.1177/0308275x7900401311>
- Foucault, M. (1982). The subject and power. *Critical Inquiry*, 8(4), 777–795. <https://doi.org/10.1086/448181>
- Foucault, M. (2000). *Power* (J. D. Faubion, Ed.; R. Hurley, Trans.). The New Press.
- Foucault, M. (2001). *Fearless speech* (J. Pearson, Ed.). Semiotext(e).
- Gallagher, A. (2021). To Name and Shame or Not, and If So, How? A Pragmatic Analysis of Naming and Shaming the Chinese Government over Mass Atrocity Crimes against the Uyghurs and Other Muslim Minorities in Xinjiang. *Journal of Global Security Studies*, 6(4). <https://doi.org/10.1093/jogss/ogab013>
- Gazetas, A. (2000). The Ironic Discourse: A Regime of Truth. *Counterpoints*, 127, 81–102. <http://www.jstor.org/stable/42976021>
- Gilboa, E., (2023). US-Israel relations at 75. *Israel Affairs*, 29(3), 473–491.
- Goldston, J. (2024, januari 31). *Strategic Litigation takes the international stage: South Africa v Israël in its broader context*. Just Security. <https://www.justsecurity.org/91688/strategic-litigation-takes-the-international-stage-south-africa-v-israel-in-its-broader-context/>
- Guédon, J. C. (1977). Michel Foucault: The knowledge of power and the power of knowledge. *Bulletin of the History of Medicine*, 51(2), 245–277. <http://www.jstor.org/stable/44450412>
- Gultom, Y. S. M., & Miftah, H. Z. (2024). The Role of the Jewish Lobby Toward US Foreign Policy Making on the 2023 Israel-Palestine War (Case of AIPAC). *Hasanuddin Journal of Strategic and International Studies (HJIS)*, 2(2), 38–49. <https://doi.org/10.20956/hjsis.v2i2.34405>
- Gupta, G. (2024, maart 29). *Israel must work with the U.N. and open more border crossings to prevent famine, an aid official says*. The New York Times. <https://www.nytimes.com/live/2024/03/29/world/israel-hamas-war-gaza-news#israel-must-work-with-the-un-and-open-more-border-crossings-to-prevent-famine-an-aid-official-says>
- Gupta, G. (2024, mei 24). *U.N. court orders Israel to halt Rafah offensive*. The New York Times. <https://www.nytimes.com/2024/05/24/world/middleeast/icj-ruling-israel-rafah.html>
- Hanif, F. (2024). Media Bias Gaza 2023-24. *Centre for Media Monitoring*. <https://cfmm.org.uk/cfmm-report-media-bias-gaza-2023-24/>

Haugaard, M. (2022). Foucault and power: a critique and retheorization. *Critical Review*, 34.

Hess, B. (2022). Strategic litigation: A new phenomenon in dispute resolution. *SSRN Electronic Journal*. <https://doi.org/10.2139/ssrn.4107384>

Holland, J., & Mathieu, X. (2023). Narratology and US Foreign Policy in Syria: Beyond Identity Binaries, toward Narrative Power. *International Studies Quarterly*, 67(4). <https://doi.org/10.1093/isq/sqad078>

Houlette, H. (13 juli 2024). Amid the Fray: A Thematic Discourse Analysis of Presidential Statements Issued in Response to the 2023 War in Israel and Palestine. *Innovative Higher Education*, 49, 927-952.

Human Rights Watch. (2023, oktober 18). *Israel/Palestine: Videos of Hamas-Led Attacks Verified*. Human Rights Watch. <https://www.hrw.org/news/2023/10/18/israel/palestine-videos-hamas-led-attacks-verified>

Hunter, M. (2023, November 20). The Western media's portrayal of the Israel-Hamas war. *Centre for Strategic and Contemporary Research*. Retrieved December 19, 2024, from <https://cscr.pk/explore/themes/social-issues/the-western-medias-portrayal-of-the-israel-hamas-war/>

ICJ, Application of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide in the Gaza Strip – Application instituting proceedings and request for the indication of provisional measures, South Africa v. Israel, 29 December 2023.

ICJ, Application of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide in the Gaza Strip – Application for permission to intervene submitted by Nicaragua, South Africa v. Israel, 23 January 2024.

ICJ, Application of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide in the Gaza Strip – Order of the International Court of Justice, South Africa v. Israel, No. 192, 26 January 2024.

ICJ, Application of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide in the Gaza Strip – Order of the International Court of Justice, South Africa v. Israel, No. 192, 28 March 2024.

ICJ, Application of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide in the Gaza Strip – Order of the International Court of Justice, South Africa v. Israel, No. 192, 5 April 2024.

International Law Blog. (2024, april 29). *Palestine's second unsuccessful attempt to secure UNSC's recommendation for UN membership: What happens next?*. International Law Blog. <https://internationallaw.blog/2024/04/29/palestines-second-unsuccessful-attempt-to-secure-unscs-recommendation-for-un-membership-what-happens-next/>

International Law Blog. (2024, februari 13). *South Africa v Israel: Bosnia v Serbia 2.0?*. *South Africa v Israel: Bosnia v Serbia 2.0?*. International Law Blog. <https://internationallaw.blog/2024/02/13/south-africa-v-israel-bosnia-v-serbia-2-0/>

International Law Blog. (2024, februari 5). *Why the ICJ's Provisional Measures Matter (Even If Israel Doesn't Immediately Comply)*. International Law Blog. <https://internationallaw.blog/2024/02/05/why-the-icjs-provisional-measures-matter-even-if-israel-doesnt-immediately-comply/>

Israël negeert genocide-uitspraak Internationaal Gerechtshof. (2024, februari 27). Amnesty International. <https://www.amnesty.nl/actueel/israel-negeert-genocide-uitspraak-internationaal-gerechtshof/>

Jeßberger, F., Steinl, L. (2022). Strategic litigation in international criminal justice. *Journal of international criminal justice*, 20(2), 379-401.

Jones, H. (2024, april 21). *Israeli strikes on Rafah kill 18, as Gaza death toll tops 34,000*. Politico. <https://www.politico.eu/article/israel-strike-rafah-kill-13-gaza-death-toll-surpass-34000/>

Karskens, M. (2012). *Foucault*. Boom uitgevers Amsterdam.

Khan, T. H., & MacEachen, E. (2021). Foucauldian Discourse Analysis: Moving Beyond a Social Constructionist Analytic. *International Journal of Qualitative Methods*, 20. <https://doi.org/10.1177/16094069211018009>

Kim, V. (2024, maart 7). *Amid Gaza aid crisis, South Africa asks U.N. court for more measures against Israel*. The New York Times. <https://www.nytimes.com/2024/03/07/world/middleeast/south-africa-icj-israel-gaza-starvation.html>

Klotz, A. (2002). Transnational Activism and Global Transformations: the Anti-Apartheid and Abolitionist experiences. *European Journal of International Relations*, 8(1), 49–76. <https://doi.org/10.1177/1354066102008001002>

Knighton, A. (2003). Michel Foucault, Fearless Speech. Edited by Joseph Pearson. Los Angeles: Semiotext(e). *Auslegung: A Journal of Philosophy*. <https://doi.org/10.17161/ajp.1808.9510>

Koenis, C. (2023, december). *Luistert Israël nog naar belangrijkste bondgenoot? VS ziet andere oplossing*. RTL Nieuws. <https://www.rtl.nl/nieuws/buitenland/artikel/5417645/israel-vs-relatie-hamas-gaza-oorlog-militaire-steun?redirect=rtlNieuws>

Konečný, M. (2024, maart 16). The EU's response to the Gaza war is a tale of contradiction and division. *The Cairo Review of Global Affairs*. <https://www.thecaireview.com/essays/the-eus-response-to-the-gaza-war-is-a-tale-of-contradiction-and-division/>

Krylov, A. V., & Mikaelian, A. A. (2024). Israel in the context of the “New Bipolarity.” *Vestnik RUDN International Relations*, 24(1), 23–39. <https://doi.org/10.22363/2313-0660-2024-24-1-23-39>

Kuttab, J. (2024). Israeli Non-Compliance with ICJ provisional orders. *Arab Center Washington DC*. <https://arabcenterdc.org/resource/israeli-non-compliance-with-icj-provisional-orders/>

- Langford, M. (2018). International Courts and Public Opinion. *SSRN Electronic Journal*. <https://doi.org/10.2139/ssrn.3131863>
- Lee, M. (2023, december 30). *The Biden administration once again bypasses Congress on an emergency weapons sale to Israel*. AP News. <https://apnews.com/article/us-israel-gaza-arms-amas-bypass-congress-1dc77f20aac4a797df6a2338b677da4f>
- Lloyd, M., & Thacker, A. (2016). *The impact of Michel Foucault on the social sciences and humanities*. Palgrave Macmillan.
- Long, C., & Madhani, A. (2023, december 13). *Biden takes a tougher stance on Israel's 'indiscriminate bombing' of Gaza*. AP News. <https://apnews.com/article/biden-israel-amas-oct-7-44c4229d4c1270d9cfa484b664a22071>
- Majid, M. (2024). International law, when all else fails. *The Round Table*, 113(2), 200–201. <https://doi.org/10.1080/00358533.2024.2333204>
- Martínez Gálvez, F. (2024). What the ICJ ruling on genocide means to the Palestinian Resistances. A decolonial approach to the international law frameworks. *Red de Estudios Globales Atlas-Polaris*.
- Metila, R. A. (2013). A discourse analysis of news headlines: Diverse framings for a hostage-taking event. *Asian Journal of Social Sciences & Humanities*, 2(2), 71–78, [http://www.ajssh.leena-luna.co.jp/AJSSHPDFs/Vol.2\(2\)/AJSSH2013\(2.2-08\).pdf](http://www.ajssh.leena-luna.co.jp/AJSSHPDFs/Vol.2(2)/AJSSH2013(2.2-08).pdf)
- McNay, L. (1994). *Foucault: a critical introduction*. Blackwell Publishers.
- Mearsheimer, J. J., & Walt, S. M. (2007). *The Israel lobby and U.S. foreign policy*. Peng.
- Mills, S. (2003). *Michel Foucault*. Routledge.
- Morais Dos Santos Bruss, S. (2019). Naming and shaming or 'speaking truth to power'? On the ambivalences of the Indian 'list of sexual harassers in academia' (LoSHA). *Ephemera: Theory & Politics in Organization*, 721–743. <https://www.ephemerajournal.org>
- Morrison, K. (2024). Named and Shamed: International Advocacy and Public Support for Repressive Leaders. *Journal of Conflict Resolution*, 68(2–3), 294–321. <https://doi.org/10.1177/00220027231165683>
- Mortelmans, D. (2020). *Handboek kwalitatieve onderzoeksmethoden*. Acco.
- Nashed, M. (2023, oktober 29). *Western coverage of Israel's war on Gaza: Bias or unprofessionalism?* Al Jazeera. <https://www.aljazeera.com/news/2023/10/29/western-coverage-of-israels-war-on-gaza-bias-or-unprofessionalism>

- Navarro, G. C. B. (2024). Effectiveness of international courts. In *The impact of the Inter-American human rights system* (pp. 138–152). Oxford University Press.
<https://doi.org/10.1093/oso/9780197744161.003.0008>
- Neuendorf, K. (2002). *The content analysis guidebook*. Sage Publications.
- Neumann, I. B. (2008). Discourse analysis. In A. Klotz & D. Prakash (Eds.), *Qualitative methods in international relations*. Palgrave Macmillan.
- NOS Nieuws. (2020, september 17). *De teller staat op vier, zullen meer Arabische landen Israël erkennen?* NOS. <https://nos.nl/artikel/2348751-de-teller-staat-op-vier-zullen-meer-arabische-landen-israel-erkennen>
- Oliver, P. (2010). *Foucault: The Key Ideas*. Teach Yourself.
- Onyigbuo, S. (2024). Stepping into the stairs or staring into the steps of the Israeli-Hamas war: 7 October 2023 and the days after. *SSRN Electronic Journal*. <https://doi.org/10.2139/ssrn.4804264>
- Open Society Justice Initiative. (2018). *Strategic litigation impacts*. Open Society Foundations.
<https://www.justiceinitiative.org/publications/strategic-litigation-impacts-insights-global-experience>
- Orhan, E. (2024, juli 4). The Us Approach To The October 7 Attacks And The Israel-Hamas Conflict In The Context Of Antony Blinken's Discourses. *Akdeniz Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 49-58.
- Pappé, I., (2017). *Ten Myths About Israel*. Verso Books.
- Pas, K. (2021). Conceptualising strategic litigation. *Social-Legal Series*, 11, 116-145.
- Patarroyo, P. (2021, januari 22). Monitoring provisional measures at the International Court of Justice: the recent amendment to the Internal Judicial Practice. *Blog of the European Journal of International Law*. <https://www.ejiltalk.org/monitoring-provisional-measures-at-the-international-court-of-justice-the-recent-amendment-to-the-internal-judicial-practice/>
- Poucke, S. (2023, december 16). *Waar komt die onvoorwaardelijke steun van de VS voor Israël vandaan? En hoe kijkt de gewone Amerikaan ernaar?* VRT Nieuws.
<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2023/12/04/vanwaar-komt-die-onvoorwaardelijke-steun-van-de-vs-aan-israel/>
- Qandeel, M. (2023, december 21). *The forcible transfer of civilians in Gaza: conditions, necessity and legality*. *Opinio Juris*. [The Forcible Transfer of Civilians in Gaza: Conditions, Necessity and Legality - Opinio Juris](https://www.opiniojuris.org/2023/12/21/the-forcible-transfer-of-civilians-in-gaza-conditions-necessity-and-legality/)
- Ramos, E., & Hikmawan, R. (2022). Analyzing the What and How of United States Foreign Aid to Israel 2017-2020. *Journal of Social and Political Sciences*, 5(3).
<https://doi.org/10.31014/aior.1991.05.03.364>

Ramsden, M. (2022). Strategic Litigation before the International Court of Justice: Evaluating Impact in the Campaign for Rohingya Rights. *European Journal of International Law*, 33(2), 441–471. <https://doi.org/10.1093/ejil/chac025>

Ramsden, M. (2023). Strategic Litigation in Wartime: Judging the Russian Invasion of Ukraine through the Genocide Convention. *Vanderbilt Journal of Transnational Law*, 56. <https://scholarship.law.vanderbilt.edu/vjtl/vol56/iss1/9>

Ramsden, M., & Gledhill, K. (2019). Defining strategic litigation. *Civil Justice Quarterly*, 38(4), 407–423. *SSRN Electronic Journal*. https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3467034

Rasmussen, S. E., & Peled, A. (2024, December 29). *Israel expands operations in southern Gaza amid worsening humanitarian crisis*. The Wall Street Journal. <https://www.wsj.com/world/middle-east/israel-expands-operations-in-southern-gaza-amid-worsening-humanitarian-crisis-0ba585c3?msocid=205b4065cb3461fc043c54edcae6608b>

Remarks by President Biden on the terrorist attacks in Israel. (2023, oktober 10). The White House. https://www.whitehouse.gov/briefing-room/speeches-remarks/2023/10/10/remarks-by-president-biden-on-the-terrorist-attacks-in-israel-2/?utm_source=link

Reuter Institute. (2024). *Digital News Report 2024*. University of Bucharest. https://unibuc.ro/wp-content/uploads/2024/06/DNR_2024_Raportul_complet.pdf

Roth, K. (2001, april 17). *Despots pretending to spit and shame despots*. New York Times. [Opinion | Despots Pretending to Spot and Shame Despots - The New York Times](#)

Ryllat, J. (2013). Provisional Measures and the Authority of the International Court of Justice: Sovereignty vs. Efficiency. *Leeds Journal of Law & Criminology*, 1(1), 45. https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2555009

Said, E. (1983). *The World, the Text, and the Critic*. Harvard University Press.

Said, E. W. (1978). *Orientalism*. Pantheon Books.

Said, E., & Hitchens, C. (Eds.) (2001). *Blaming the victims: spurious scholarship and the Palestinian question*. Verso Books.

Said, S., Malsin, J., & Keller-Lynn, C. (2024, mei 14). *Israel's Rafah offensive strains 45 years of peace with Egypt*. The Wall Street Journal. <https://www.wsj.com/world/middle-east/israels-rafah-offensive-strains-45-years-of-peace-with-egypt-f7810620?msocid=205b4065cb3461fc043c54edcae6608b>

Sam, C. H. (2019). Shaping Discourse Through Social Media: Using Foucauldian Discourse Analysis to Explore the Narratives That Influence Educational Policy. *American Behavioral Scientist*, 63(3), 333–350. <https://doi.org/10.1177/0002764218820565>

Samudzi, Z. (2024). "We are Fighting Nazis": Genocidal Fashionings of Gaza(ns) After 7 October. *Journal of Genocide Research*. <https://doi.org/10.1080/14623528.2024.2305524>

Saric, I., & Mukherjee, R. (2023, november 16). *Which countries have withdrawn diplomats over Israel's actions in Gaza*. Axios. <https://www.axios.com/2023/11/16/israel-gaza-war-countries-against-cease-fire-diplomats>

Schiffrin, D., Tannen, D., & Hamilton, H. E. (Eds.). (2003). *The handbook of discourse analysis*. Blackwell Publishing. <https://doi.org/10.1111/b.9780631205968.2003.00012.x>

Shany, Y. (2012). Assessing the Effectiveness of International Courts: A Goal-Based Approach. *American Journal of International Law*, 106(2), 225–270. <https://doi.org/10.5305/amerjintelaw.106.2.0225>

Sharp, J. (2013). U.S. Foreign Aid to Israel. *Congressional Research Service*. <https://crsreports.congress.gov/>

Simon, D. Kahn, L. (2023). *Handbook of Genocide Studies*. Edward Elgar.

Simons, M. (2024, mei 10). *South Africa again asks the ICJ to order Israel to withdraw from Rafah*. The New York Times. <https://www.nytimes.com/2024/05/10/world/middleeast/south-africa-icj-israel-rafah.html>

Steininger, S., & Deitelhoff, N. (2022). Against the masters of war: The overlooked functions of conflict litigation by international courts. *Law and Contemporary Problems*, 84, 95-122. <https://scholarship.law.duke.edu/lcp/vol84/iss4/5>

Stoutenborough, J. W., Haider-Markel, D. P., & Allen, M. D. (2006). Reassessing the impact of Supreme Court decisions on public opinion: gay civil rights cases. *Political Research Quarterly*, 59(3), 419–433. <https://doi.org/10.1177/106591290605900310>

Tentler, M. (2024, april 2). Israel's Non-implementation of the ICJ's Provisional Measures: the ICJ's Provisional Measures: International Law Must Be Upheld. *Global Governance Institute*.

The Editorial Board. (2024, mei 24). *Another anti-Israel ruling in The Hague*. The Wall Street Journal. <https://www.wsj.com/articles/another-anti-israel-ruling-in-the-hague-83a33a4e?msockid=205b4065cb3461fc043c54edcae6608b>

The Guardian. (2024, januari 6). *UN warns Gaza is now 'uninhabitable' as war continues*. The Guardian. <https://www.theguardian.com/world/2024/jan/05/un-warns-gaza-is-now-uninhabitable-as-war-continues>

United Nations (UN). (1948). *Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide*. United Nations Treaty Series, 78, 277. <https://treaties.un.org>

United Nations. (1945). Statute of the International Court of Justice. *United Nations Treaty Series*, 993, 3. <https://www.icj-cij.org/en/statute>

United Nations Security Council. (2023). Official records of the 9439th meeting: The situation in the Middle East, including the Palestinian question. October 16, 2023, S/PV.9439.
<https://documents.un.org/doc/undoc/pro/n23/305/81/pdf/n2330581.pdf>

United Nations Security Council. (2023). Official records of the 9451st meeting: The situation in the Middle East, including the Palestinian question. October 24, 2023, S/PV.9451.
<https://documents.un.org/doc/undoc/pro/n23/317/51/pdf/n2331751.pdf>

United Nations Security Council. (2023). Official records of the 9484th meeting: The situation in the Middle East, including the Palestinian question. November 22, 2023, S/PV.9484.
<https://documents.un.org/doc/undoc/pro/n23/367/46/pdf/n2336746.pdf>

United Nations Security Council. (2023). Official records of the 9513th meeting: The situation in the Middle East, including the Palestinian question. December 19, 2023, S/PV.9513.
<https://documents.un.org/doc/undoc/pro/n23/411/94/pdf/n2341194.pdf>

United Nations Security Council. (2024). Official records of the 9540th meeting: The situation in the Middle East, including the Palestinian question. January 31, 2024, S/PV.9540.
<https://documents.un.org/doc/undoc/pro/n24/026/56/pdf/n2402656.pdf>

United Nations Security Council. (2024). Official records of the 9572nd meeting: The situation in the Middle East, including the Palestinian question. March 11, 2024, S/PV.9572.
<https://documents.un.org/doc/undoc/pro/n24/065/58/pdf/n2406558.pdf>

United Nations Security Council. (2024). Official records of the 9596th meeting: The situation in the Middle East, including the Palestinian question. April 5, 2024, S/PV.9596.
<https://documents.un.org/doc/undoc/pro/n24/093/28/pdf/n2409328.pdf>

United Nations Security Council. (2024). Official records of the 9617th meeting: The situation in the Middle East, including the Palestinian question. April 24, 2024, S/PV.9617.
<https://documents.un.org/doc/undoc/pro/n24/112/22/pdf/n2411222.pdf>

United Nations Security Council. (2024). Official records of the 9667th meeting: The situation in the Middle East, including the Palestinian question. June 25, 2024, S/PV.9667.
<https://documents.un.org/doc/undoc/pro/n24/182/88/pdf/n2418288.pdf>

United Nations Security Council. (2024). Official records of the 9694th meeting: The situation in the Middle East, including the Palestinian question. July 26, 2024, S/PV.9694.
<https://documents.un.org/doc/undoc/pro/n24/221/73/pdf/n2422173.pdf>

United Nations Security Council. (2024). Official records of the 9715th meeting: The situation in the Middle East, including the Palestinian question. August 29, 2024, S/PV.9715.
<https://documents.un.org/doc/undoc/pro/n24/251/45/pdf/n2425145.pdf>

USAFacts Team. (2023, oktober 12). *How much aid does the US give to Israel*. USAFacts.
<https://usafacts.org/articles/how-much-military-aid-does-the-us-give-to-israel/>

Van Den Bergh, H. (2004). Discoursanalyse: Twee inleidingen ter discussie. *Kwalon*, 9(1), 29–39.

Van Dijk, T. A. (1998). Opinions and ideologies in the press. In Allan Bel & Peter Garrett (Eds.), *Approaches to media discourse* (pp.21–63). Blackwell.

Wagner, L., & Sommer, W. (2023, november 9). *Hundreds of journalists sign letter protesting coverage of Israel*. The Washington Post.
<https://www.washingtonpost.com/style/media/2023/11/09/open-letter-journalists-israel-gaza/>

Wastnidge, E., & Mabon, S. (2023). The resistance axis and regional order in the Middle East: nomos, space, and normative alternatives. *British Journal of Middle Eastern Studies*.
<https://doi.org/10.1080/13530194.2023.2179975>

Weintraub, R. & Gibson, L. (2024, augustus 30). The Nakba in Israeli history education: ethical judgements in an ongoing conflict, *Theory & Research in Social Education*,
<https://doi.org/10.1080/00933104.2024.2396319>

Weir, L. (2008). The Concept of Truth Regime. *The Canadian Journal of Sociology / Cahiers Canadiens de Sociologie*, 33(2), 367–389. <http://www.jstor.org/stable/canajsocicahican.33.2.367>

Wodak, R. (2002). Aspects of Critical Discourse Analysis. *Zeitschrift Für Angewandte Linguistik*, 36, 5.
<https://eprints.lancs.ac.uk/id/eprint/1625>

Wolfsfeld, G. (2018). The role of the media in violent conflicts in the digital age: Israeli and Palestinian leaders' perceptions. *Media, War and Conflict*, 11(1), 107–124.
<https://doi.org/10.1177/1750635217727312>

Wouters, J., Ryngaert, C., Ruys, T., & De Baere, G. (2019). *International law : a European perspective*. Hart.

Yaacob Bar-Siman-Tov. (1998). The United States and Israel since 1948: A "Special Relationship"? *Diplomatic History*, 22(2), 231–262. <https://academic.oup.com/dh/article/22/2/231/407328>

Zhou, Y., Kiyani, G., & Crabtree, C. (2023). New evidence that naming and shaming influences state human rights practices. *Journal of Human Rights*, 22(4), 451–468.
<https://doi.org/10.1080/14754835.2022.2122785>

8 BIJLAGEN

8.1 Tabel 1: Operationalisering RoT-kader

Operationalisering RoT-kader		
ONDERDEEL	VRAGEN MEDIA ARTIKELEN	VRAGEN VS UNSC DISCOURS
Discours	Wordt er gerapporteerd over de evolutie van de genocidezaak?	Wat is de (impliciete en expliciete) boodschap van de units?
	Wat is de boodschap van de titels?	Welke thema's worden vaak besproken?
	Hoe worden subjecten gedefinieerd?	Welke thema's worden niet besproken?

	Richten de titels zich voornamelijk op de beschuldiging en argumenten van Zuid-Afrika of eerder op het verweer van Israël? Wordt de socio-historische context, zoals geschetst in het discours van Zuid-Afrika, mee in beeld gebracht?	Hoe worden subjecten gedefinieerd?
Mechanismen	Worden de claims van Zuid-Afrika/ de claims van Israël/de claims van het IGH ondersteund of versterkt door: Emotionele connotaties? Sociale of culturele normen? Juridische normen? Historische connotatie? Nadruk door herhaling? Volgorde van bespreking?	Worden de uitspraken ondersteund of versterkt door: Emotionele connotaties? Sociale of culturele normen? Juridische normen? Historische connotatie? Nadruk door herhaling? Volgorde van bespreking?
Bronnen	Worden de claims van Zuid-Afrika gekoppeld aan neutrale en betrouwbare bronnen? Worden de claims van Israël gekoppeld aan neutrale en betrouwbare bronnen?	Wiens verhaal komt aan bod? Waar wordt de informatie gehaald?
Waarheidsprekers	Hoe wordt Zuid-Afrika gepositioneerd (neutraal of biased)? Hoe wordt het IGH weergegeven?	Wie wordt bestempeld als betrouwbaar/neutraal? Wie wordt bestempeld als niet betrouwbaar/niet neutraal? Hoe profileert de VS zichzelf?

8.1 Tabel 2: Belangrijke evoluties tijdens de procedure

DATUM	29/12/2023	12/01/2024	26/01/2024	6/03/2024	28/03/2024	10/05/2024	24/05/2024
FASE	1	2	3	4	5	6	7
NAAM FASE	Application instituting proceedings and request for the indication of provisional measures	Public hearings	First order of the Court	Request by South-Africa for the indication of provisional measures and modification of the Court's prior provisional measures decision	Second order of the Court	Request by South-Africa for the indication of provisional measures and modification of the Court's previous provisional measures	Third order of the Court

8.1 Tabel 3: Selectie media artikelen

	Fase 1	Fase 2	Fase 3	Fase 4	Fase 5	Fase 6	Fase 7
N Y T							
	A	B	C	D	E	F	G
T I T E L	South Africa accuses Israel of genocide in a U.N. court	With Genocide Case Against Israel, South Africa Challenges Western-Led Order	What to Know About the U.N. Court's Initial Ruling in the Genocide Case Against Israel	South Africa Asks U.N. Court to Intervene to Avert 'Genocidal Starvation' in Gaza	The UN top court orders Israel to allow unhindered aid into Gaza	South Africa Again Asks U.N.'s Top Court to Act Against Israel in Gaza	U.N. Court Orders Israel to Halt Rafah Offensive

S U B T I T E L	Israel's Foreign Ministry said the filing was a "despicable and contemptuous exploitation of the court."	After arguing its genocide case against Israel at the International Court of Justice, South Africa won praise for standing up for Palestinians under Israeli bombardment in Gaza.	The International Court of Justice ruled that Israel must take steps to prevent genocide in Gaza, but stopped short of demanding a stop to its military offensive.	Israel called on the International Court of Justice in The Hague to reject South Africa's request, which came in a case filed in December charging Israel with genocide against Palestinians in Gaza.	In its strongest language yet, the International Court of Justice in The Hague ordered Israel to ensure "the unhindered provision" of humanitarian assistance.	The "very survival" of Palestinians in the Gaza Strip is under threat, South Africa said.	The International Court of Justice ruling deepens Israel's international isolation, but the court has no enforcement powers.
B R O N	Carl, T. (2023, december 29). <i>South Africa accuses Israel of genocide in U.N. court.</i> The New York Times. https://www.nytimes.com/2023/12/29/world/middleeast/south-africa-israel-genocide.html	Eligon, J. (2024, januari 12). <i>With genocide case against Israel, South Africa challenges Western-led order.</i> The New York Times. https://www.nytimes.com/2024/01/12/world/middleeast/israel-icj-genocide-south-africa.html	Bigg, M. M., & Gupta, G. (2024, januari 25). <i>What to know about the ICJ's initial ruling in genocide case.</i> The New York Times. https://www.nytimes.com/2024/01/25/world/middleeast/icj-israel-genocide-ruling.html	Kim, V. (2024, maart 7). <i>Amid Gaza aid crisis, South Africa asks U.N. court for more measures against Israel.</i> The New York Times. https://www.nytimes.com/2024/03/07/world/middleeast/south-africa-icj-israel-gaza-starvation.html	Gupta, G. (2024, maart 29). <i>Israel must work with the U.N. and open more border crossings to prevent famine, an aid official says.</i> The New York Times. https://www.nytimes.com/live/2024/03/29/world/israel-hamas-war-gaza-news#israel-must-work-with-the-un-and-open-more-border-crossings-to-prevent-famine-an-aid-official-says	Simons, M. (2024, mei 10). <i>South Africa again asks the ICJ to order Israel to withdraw from Rafah.</i> The New York Times. https://www.nytimes.com/2024/05/10/world/middleeast/south-africa-icj-israel-rafah.html	Gupta, G. (2024, mei 24). <i>U.N. court orders Israel to halt Rafah offensive.</i> The New York Times. https://www.nytimes.com/2024/05/24/world/middleeast/icj-ruling-israel-rafah.html

W S J							
	H	I	J	K	L	M	N
T I T E L	Israel Expands Operations in Southern Gaza Amid Worsening Humanitarian Crisis	Israel Rebuts Genocide Accusation at World Court	World Court Rejects Demand for Gaza Cease-Fire			Israel's Rafah Offensive Strains 45 Years of Peace With Egypt	Another Anti-Israel Ruling in The Hague
S U B T I T E L	Hamas delegation heads to Cairo for talks; South Africa launches proceedings against Israel alleging violation of U.N. convention on genocide.	In The Hague and at home, Israelis bristle at military actions in Gaza being put in same category as Nazi Germany's extermination of Jews.	International Court of Justice orders Israel to take measures to prevent destruction of Palestinian community, avoid incitement and facilitate humanitarian aid.			Cairo considers downgrading diplomatic ties and joining an international court case accusing Israel of genocide.	The International Court of Justice is detached from reality on Rafah.
B R O N	Rasmussen, S. E., & Peled, A. (2024, december 29). <i>Israel expands operations in southern Gaza amid worsening humanitarian crisis</i> . The Wall Street Journal. https://www.wsj.com/world/middle-east/israel-expands-operations-in-southern-gaza-amid-worsening-humanitarian-	Bravin, J., Deng, C., & Peled, A. (2024, januari 12). <i>Israelis express outrage at genocide accusation in U.N. court</i> . The Wall Street Journal. https://www.wsj.com/world/middle-east/israelis-express-outrage-at-genocide-accusation-in-u-n-court-49884317?msckid=205b40	Bravin, J. (2024, januari 26). <i>World court rejects demand for Gaza cease-fire</i> . The Wall Street Journal. https://www.wsj.com/world/middle-east/world-court-rejects-demand-for-gaza-cease-fire-896312cb?msckid=205b4065cb3461fc043c54edcae6608b			Said, S., Malsin, J., & Keller-Lynn, C. (2024, mei 14). <i>Israel's Rafah offensive strains 45 years of peace with Egypt</i> . The Wall Street Journal. https://www.wsj.com/world/middle-east/israels-rafah-offensive-strains-45-years-of-peace-with-egypt-f7810620?ms	The Editorial Board. (2024, mei 24). <i>Another anti-Israel ruling in The Hague</i> . The Wall Street Journal. https://www.wsj.com/articles/another-anti-israel-ruling-in-the-hague-83a33a4e?msckid=205b4065cb3461fc043c54edcae6608b

	crisis-0ba585c3?msoclid=205b4065cb3461fc043c54edcae6608b	65cb3461fc043c54edcae6608b				oclid=205b4065cb3461fc043c54edcae6608b	
--	--	--	--	--	--	--	--

8.2 Tabel 4: Selectie speeches

1	S/PV.9439	16 oktober 2023	United Nations Security Council. (2023). Official records of the 9439th meeting: <i>The situation in the Middle East, including the Palestinian question</i> . October 16, 2023, S/PV.9439. https://documents.un.org/doc/undoc/pro/n23/305/81/pdf/n2330581.pdf
2	S.PV/9451	24 oktober 2023	United Nations Security Council. (2023). <i>Official records of the 9451st meeting: The situation in the Middle East, including the Palestinian question</i> . October 24, 2023, S/PV.9451. https://documents.un.org/doc/undoc/pro/n23/317/51/pdf/n2331751.pdf

3	S/PV.9484	22 november 2023	United Nations Security Council. (2023). <i>Official records of the 9484th meeting: The situation in the Middle East, including the Palestinian question</i> . November 22, 2023, S/PV.9484. https://documents.un.org/doc/undoc/pro/n23/367/46/pdf/n2336746.pdf
4	S/PV.9513	19 december 2023	United Nations Security Council. (2023). <i>Official records of the 9513th meeting: The situation in the Middle East, including the Palestinian question</i> . December 19, 2023, S/PV.9513. https://documents.un.org/doc/undoc/pro/n23/411/94/pdf/n2341194.pdf
5	S/PV.9540	31 januari 2024	United Nations Security Council. (2024). <i>Official records of the 9540th meeting: The situation in the Middle East, including the Palestinian question</i> . January 31, 2024, S/PV.9540. https://documents.un.org/doc/undoc/pro/n24/026/56/pdf/n2402656.pdf
6	S/PV.9572	11 maart	United Nations Security Council. (2024). <i>Official records of the 9572nd meeting: The situation in the Middle East, including the Palestinian question</i> . March 11, 2024, S/PV.9572. https://documents.un.org/doc/undoc/pro/n24/065/58/pdf/n2406558.pdf
7	S/PV.9596	5 april	United Nations Security Council. (2024). <i>Official records of the 9596th meeting: The situation in the Middle East, including the Palestinian question</i> . April 5, 2024, S/PV.9596. https://documents.un.org/doc/undoc/pro/n24/093/28/pdf/n2409328.pdf
8	S/PV.9617	24 april 2024	United Nations Security Council. (2024). <i>Official records of the 9617th meeting: The situation in the Middle East, including the Palestinian question</i> . April 24, 2024, S/PV.9617. https://documents.un.org/doc/undoc/pro/n24/112/22/pdf/n2411222.pdf
9	S/PV.9667	25 juni 2024	United Nations Security Council. (2024). <i>Official records of the 9667th meeting: The situation in the Middle East, including the Palestinian question</i> . June 25, 2024, S/PV.9667. https://documents.un.org/doc/undoc/pro/n24/182/88/pdf/n2418288.pdf
10	S/PV.9694	26 juli 2024	United Nations Security Council. (2024). <i>Official records of the 9694th meeting: The situation in the Middle East, including the Palestinian</i>

question. July 26, 2024, S/PV.9694.

<https://documents.un.org/doc/undoc/pro/n24/221/73/pdf/n2422173.pdf>

11	S/PV.9715	29 augustus
2024 | United Nations Security Council. (2024). <i>Official records of the 9715th meeting: The situation in the Middle East, including the Palestinian question</i> . August 29, 2024, S/PV.9715.
https://documents.un.org/doc/undoc/pro/n24/251/45/pdf/n2425145.pdf |
|----|-----------|---------------------|---|

8.3 Tabel 5: Overzicht codes

Code	Betekenis	Citaten die code illustreren
1	Bevestiging steun VS aan Israël	<i>"We call on all Member States to send a firm, united message to any State or non-State actor that is considering opening another front in this conflict against Israel or that may target Israel's partners, including the United States: do not throw fuel on the fire."</i> (Encourages unified global response.)
1A	Expliciet uitgesproken: wij steunen, ...	
1B	Bevestiging vorm alliantie	
1B1	Vriend, ally,	
1B2	Gebruik van adjectieven, uitdrukkingen, ... om uitzonderlijke band te benadrukken	
1B3	Wij komen tussen als x of y Israël aanvalt	
1C	Bevestigen alliantie door gedeelde waarden	
1D	Prioritiseren Israël	
1D1	Bv. Wanneer het over mensenrechten gaat, enkel focus op hostages	
1D2	Erkenning Palestijnse rechten, maar slechts voorwaardelijk	
1E	Oproep steun/bescherming Israël	
2	Verdedigen acties Israël	<i>"But while we all agree that more must be done and although we are all broken by the extraordinary loss of civilian lives, we must be honest about what the Court has not ordered. Specifically, it has not ordered an immediate ceasefire. It has not made any finding in this preliminary phase of the proceedings that Israel committed genocide or otherwise violated the Genocide Convention. And indeed, the United States continues to believe that such allegations are unfounded."</i>
2A	Legitimeren van acties (recht, legitimiteit, noodzakelijkheid)	
2B	Nadruk op recht op zelfverdediging	
2C	Kritiek tegen <i>opposing</i> staten of groepen	
2D	Kritiek wordt gedelegitimiseerd	
2E	Nadruk op slachtofferrol Israël	
2F	Framing	
2F1	Weglaten van informatie wanneer het om acties Israël gaat (geen details, geen cijfermateriaal, ... vage omschrijving)	
2F2	Passieve zinsconstructie of weglaten van de handelende actor wanneer het om acties Israël gaat	
2F3	'Beide partijen' als het over Israël gaat	
3	Beschuldiging Hamas	<i>"We have also seen horrifying footage that points to Hamas's rape and sexual assault of innocent civilians. Where is the universal condemnation, and where is the outrage? This moment is a test of our capacity to empathize with the suffering of all. We must continue to hold space in our hearts for the victims of the 7 October attack, for those in Israel whose homes are targets of</i>
3A	Oproep tot actie binnen de UNSC	
3A1	Oproep om Hamas te veroordelen	
3A2	Oproep om druk op Hamas te zetten	

3B	Expliciete veroordeling acties Hamas	<i>Hamas's rockets and for the hostages in Gaza who were pried from their families."</i>
3C	Framing acties Hamas	
3C1	Veel details, beschrijvend/verhalend weergeven acties Hamas	
3C2	Uitdrukkelijk de schuld leggen bij Hamas, wanneer beide partijen eigenlijk verantwoordelijk zijn	
3C3	DOOR Hamas	
3C4	Reminder 7 oktober (let us not forget...)	
3D	Framing karakter Hamas	
3D1	Goed vs. kwaad framing	
3D2	Link of vergelijking met andere terroristische groeperingen	
3D3	Gebruik van adjectieven, uitdrukkingen, ... om te benadrukken hoe uitzonderlijk slecht Hamas is	
3D4	Anti-semitisme	
4	Benadrukken eigen neutraliteit & humanitaire goodwill	<i>"At the heart of our efforts to save innocent lives in this conflict — and for that matter in every conflict — is our core belief that every civilian life is equally valuable. There is no hierarchy when it comes to protecting civilian lives. A civilian is a civilian is a civilian, no matter his or her nationality, ethnicity, age, gender or faith. That is why America mourns the loss of every single innocent life in this crisis, including innocent Israeli and Palestinian men, women, children and elderly people — Muslims, Jews, Christians and people of all nationalities and faiths, including at least 35 United Nations staff members. That is why it is imperative that we work to protect all civilians in this conflict and to prevent more deaths atop the many that have already occurred. (Focus on the impact on civilians.)"</i>
5	Neutral statement	<i>"There are two more subjects that I want to address today. The first is what faces those reporting in the region, because today journalists are not just witnessing what is happening. They are experiencing it — all of it. Scores have lost family members, including Al Jazeera's Wael Al-Dahdouh, who was himself injured last week. Others have been displaced from their homes or have been gravely injured on the job. And far too many have been killed, making this the deadliest period in memory for journalists. There are few callings more noble than telling the truth. Journalists' words change hearts and minds and move people to action. And in this moment, more must be done to protect them."</i>
-1		<i>"But let us be clear: we must also have the same compassion for the innocent Palestinian civilians who have been killed and injured during the conflict, for the innocent civilians, mostly children, under the rubble, for the people in Gaza who are in dire need of humanitarian assistance, water, food, shelter and other essentials, for</i>
-1A	Distantiëren van actie	
-1B	Steun afhankelijk van x of y	

-1C	Erkenning rechten van de Palestijnen (absoluut)	<i>the young girls who are no longer able to attend school, for the elderly who have fallen ill from a lack of adequate nutrition, and for those with disabilities who are unable to move.”</i>
-1D	Oproep steun/bescherming Palestijnen	
-2		<i>“We reiterate our call for Israel to produce a credible and actionable plan to protect the civilian population in Rafah and address the humanitarian needs of those who have sought refuge in the south. We are deeply concerned by the massive internal displacement within Gaza and the risk of forcible displacement from Gaza. Israel must act in compliance with its obligations under international law — full stop.”</i>
-2A	Deze actie =/= legitiem	
-2B	Kritiek aanvaarden, begrijpen,...	
-2C	Details over acties Israël	
-2D	DOOR Israël	
-2E	Beide partijen' als het over Hamas gaat	
-2F	Benadrukken verplichtingen Israël	
-3		
-3A	Beide partijen als rivaliserend, ipv 1 agressor en 1 slachtoffer	